

प्रकाशितं भविष्यद्वाक्यं

I यत् प्रकाशितं वाक्यम् ईश्वरः स्वदासानां निकटं शीघ्रमुपस्थास्यन्तीनां घटनानां दर्शनार्थं यीशुप्रीष्टे समर्पितवान् तत् स स्वीयदूतं प्रेष्य निजसेवकं योहनं ज्ञापितवान्।

II स येश्वरस्य वाक्ये प्रीष्टस्य साक्ष्ये य यद्यद् दृष्टवान् तस्य प्रमाणं दत्तवान्।

III अतस्य भविष्यद्भक्तुग्रन्थस्य वाक्यानां पाठकः श्रोतारश्च तन्मध्ये लिप्तिताज्ञाग्राहिएश्वरं धन्या यतः स कालः सन्निकटः।

IV योहनं आशियादेशस्थाः सप्त समितीः प्रति पत्रं लिप्तिता यो वर्तमानो भूतो भविष्यंश्च ये य सप्तात्मानस्तस्य सिंहासनस्य सम्मुखे तिष्ठन्ति।

V यश्च यीशुप्रीष्टो विश्वस्तः साक्षी मृतानां मध्ये प्रथमज्जातो भूमण्डलस्थराजानाम् अधिपतिश्च भवति, अतेभ्यो ऽनुग्रहः शान्तिश्च युष्मासु वर्ततां।

VI यो ऽस्मासु प्रीतवान् स्वरुधिरेषास्मान् स्वपापेभ्यः प्रक्षालितवान् तस्य पितुरीश्वरस्य याजकान् कृत्वास्मान् राजवर्गं नियुक्तवांश्च तस्मिन् महिमा पराक्रमश्चानन्तकालं यावद् वर्ततां। आमेन्।

VII पश्यत स भेदैरागच्छति तेनैकैकस्य यक्षुस्तं द्रक्ष्यति ये य तं विद्धवन्तस्ते ऽपि तं विलोकिष्यन्ते तस्य कृते पृथिवीस्थाः सर्व्वे वंशा विलपिष्यन्ति। सत्यम् आमेन्।

VIII वर्तमानो भूतो भविष्यंश्च यः सर्व्वशक्तिमान् प्रभुः परमेश्वरः स गच्छति, अहमेव कः क्षमार्थत आदिरन्तश्च।

IX युष्माकं भ्राता यीशुप्रीष्टस्य क्लेशराज्यतितीक्षाणां सहभागी याहं योहनं ईश्वरस्य वाक्यहेतो र्यीशुप्रीष्टस्य साक्ष्यहेतोश्च पात्मनामक उपद्वीप आसां।

X तत्र प्रभो दिने आत्मनाविष्टो ऽहं स्वपश्चात् तूरीध्वनिवत् महारवम् अश्रौषं,

XI तेनोक्तम्, अहं कः क्षम्यार्थत आदिरन्तश्चा त्वं यद् द्रक्ष्यसि तद् ग्रन्थे लिखित्वाशियादेशस्थानां सप्त समितीनां समीपम् षड्विंशं स्मुर्णां थुयातीरां सार्द्धं द्विंशतिवर्षाणां लायदीकेयाञ्च प्रेषया

XII ततो मया सम्भाषमाणस्य कस्य रवः श्रूयते तद्दर्शनार्थं मुष्ं परावर्त्तितं तत् परावर्त्य स्वर्णमयाः सप्त दीपवृक्षा दृष्टाः।

XIII तेषां सप्त दीपवृक्षाणां मध्ये दीर्घपरिच्छेदपरिहितः सुवर्णशृङ्गलेन वेष्टितवक्षश्च मनुष्यपुत्राकृतिरेको ज्ञनस्तिष्ठति,

XIV तस्य शिरः केशश्च श्वेतभेषलोमानीव डिम्बवत् श्रेतौ लोयने वह्निशिषासमे

XV यराणौ वह्निकुण्डेतापितसुपित्तलसदृशौ रवश्च षडुतोयानां रवतुल्यः।

XVI तस्य दक्षिणहस्ते सप्त तारा विद्यन्ते वक्त्राय तीक्ष्णो द्विधारः षड्गो निर्गच्छति मुष्मण्डलञ्च स्वतेजसा देदीप्यमानस्य सूर्यस्य सदृशां

XVII तं दृष्ट्वाहं मृतकल्पस्तय्यरणे पतितस्ततः स्वदक्षिणकरं मयि निधाय तेनोक्तम् मा भैषीः; अहम् आदिरन्तश्चा

XVIII अहम् अमरस्तथापि मृतवान् किन्तु पश्याहम् अनन्तकालं यावत् श्रुवामि आभेन् मृत्योः परलोकस्य य कुञ्जिका मम हस्तगताः।

XIX अतो यद् भवति यच्येतः परं भविष्यति त्वया दृष्टं तत् सर्वं लिप्यतां।

XX मम दक्षिणहस्ते स्थिता याः सप्त तारा ये य स्वर्णमयाः सप्त दीपवृक्षास्त्वया दृष्टास्तत्तात्पर्यमिदं ताः सप्त ताराः सप्त समितीनां दूताः सुवर्णमयाः सप्त दीपवृक्षाश्च सप्त समितयः सन्ति।

II

I षड्विंशस्थसमिते दूतं प्रति त्वम् षट् लिख; यो दक्षिणकरेण सप्त तारा धारयति सप्तानां सुवर्णदीपवृक्षाणां मध्ये गमनागमने करोति य तेनेदम् उच्यते।

II तव क्रियाः श्रमः सखिष्यता य मम गोयराः, त्वं दृष्टान् सोढुं न शक्नोषि ये य प्रेरिता न सन्तः स्वान् प्रेरितान् वदन्ति त्वं तान् परीक्ष्य मृषाभाषिणो विज्ञातवान्,

III अपरं त्वं तितिक्षां विदधासि मम नामार्थं बडु सोढवानसि तथापि न पर्यङ्गलाभ्यस्तदपि ज्ञानामि

IV किञ्च तव विरुद्धं मयैतत् वक्तव्यं यत् तव प्रथमं प्रेम त्वया व्यङ्गीयता

V अतः कुतः पतितो ऽसि तत् स्मृत्वा मनः परावर्त्य पूर्व्वीयक्रियाः कुरु न येत् त्वया मनसि न परिवर्त्तिते ऽहं तूर्णम् आगत्य तव दीपवृक्षं स्वस्थानाद् अपसारयिष्यामि

VI तथापि तवेष्ट गुणो विद्यते यत् नीकलायतीयलोकानां याः क्रिया अहम् ऋतीये तास्त्वमपि ऋतीयमे

VII यस्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु। यो ज्ञानो ज्ञयति तस्मा अहम् ईश्वरस्यारामस्थज्जवनतरोः इत्वं भोक्तुं दास्यामि

VIII अपरं स्मृणास्थसमिते दूतं प्रतीदं लिपः; य आदिरन्तश्च यो मृतवान् पुनर्ज्ज्वितवांश्च तेनेदम् उच्यते,

IX तव क्रियाः क्लेशो दैन्यञ्च मम गोयराः किन्तु त्वं धनवानसि ये य यिडूदीयान् न सन्तः शयतानस्य समाजाः सन्ति तथापि स्वान् यिडूदीयान् वदन्ति तेषां निन्दाभयं ज्ञानामि

X त्वया यो यः क्लेशः सोढव्यस्तस्मात् मा भैषीः पश्य शयतानो युष्माकं परीक्षार्थं कांश्चित् कारायां निक्षेप्यति दश दिनानि यावत् क्लेशो युष्मासु वर्त्तिष्यते या त्वं मृत्युपर्यन्तं विश्वास्यो भव तेनाहं ज्जवनकिरीटं तुभ्यं दास्यामि

XI यस्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु। यो ज्ञयति स द्वितीयमृत्युना न हिंसिष्यते

XII अपरं पर्णामस्थसमिते दूतं प्रतीदं लिपः, यस्तीक्ष्णं द्विधारं भङ्गं धारयति स अेव भाषते।

XIII तव क्रिया मम गोयराः, यत्र शयतानस्य सिंहासनं तत्रैव त्वं वससि तदपि ज्ञानामि त्वं मम नाम धारयसि मद्भक्तेरस्वीकारस्त्वया न कृतो मम विश्वाससाक्षिण आन्तिपाः समये ऽपि न कृतः। स तु युष्मन्मध्ये ऽघानि यतः शयतानस्तत्रैव निवसति।

XIV तथापि तव विरुद्धं मम किञ्चिद् वक्तव्यं यतो देवप्रसादादनाय परदारगमनाय येस्त्रायेलः सन्तानानां सम्भुज उन्माथं स्थापयितुं आलाक् येनाशिक्ष्यत तस्य बिलियमः शिक्षावलम्बिनस्तव केचित् जनास्तत्र सन्ति।

XV तथा नीकलायतीयानां शिक्षावलम्बिनस्तव केचित् जना अपि सन्ति तदेवाहम् ऋतीये।

XVI अतो हेतोस्त्वं मनः परिवर्तय न येदहं त्वरया तव समीपमुपस्थाय मद्दक्तस्थभङ्गेन तैः सह योत्स्यामि।

XVII यस्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु। यो जनो जयति तस्मा अहं गुप्तमात्रां भोक्तुं दास्यामि शुभ्रप्रस्तरमपि तस्मै दास्यामि तत्र प्रस्तरे नूतनं नाम लिपितं तय्य ग्रीतारं विना नान्येन केनाप्यवगम्यते।

XVIII अपरं थुयातीरस्थसमिते दूतं प्रतीदं लिप्ता यस्य लोयने वह्निशिभासदृशे यरणौ य सुपित्तलसङ्काशौ स ईश्वरपुत्रो भाषते,

XIX तव क्रियाः प्रेम विश्वासः परियर्या सहिषणुता य मम गोयराः, तव प्रथमक्रियाभ्यः शेषक्रियाः श्रेष्ठास्तदपि ज्ञानामि।

XX तथापि तव विरुद्धं मया किञ्चिद् वक्तव्यं यतो या एषेबल्नामिका योषित् स्वां भविष्यद्वादिनीं मन्यते वेश्यागमनाय देवप्रसादाशनाय य मम दासान् शिक्षयति भ्रामयति य सा त्वया न निवार्यते।

XXI अहं मनःपरिवर्तनाय तस्यै समथं दत्तवान् किन्तु सा स्वीयवेश्याक्रियातो मनःपरिवर्तयितुं नाभिलषति।

XXII पश्याहं तां शय्यायां निक्षेप्स्यामि, ये तथा सार्द्धं व्यभियारं कुर्वन्ति ते यदि स्वक्रियाभ्यो मनांसि न परावर्तयन्ति तर्हि तानपि मडाकलेशे निक्षेप्स्यामि।

XXIII तस्याः सन्तानांश्च मृत्युना हनिष्यामि तेनाहम् अन्तःकरणानां मनसाञ्चानुसन्धानकारी युष्माकमेकैकस्मै य स्वक्रियाणां इलं मया दातव्यमिति सर्वाः समितयो ज्ञास्यन्ति।

XXIV अपरम् अवशिष्टान् थुयातीरस्थलोकान् अर्थतो यावन्तस्तां शिक्षां न धारयन्ति ये य कैश्चित् शयतानस्य गम्भीरार्था उच्यन्ते तान् ये नावगतवन्तस्तानहं वदामि युष्मासु कमप्यपरं भारं नारोपयिष्यामि;

XXV किन्तु यद् युष्माकं विद्यते तत् ममागमनं यावद् धारयता

XXVI यो ज्ञानो जयति शेषपर्यन्तं मम क्रियाः पालयति य तस्मा
अहम् अन्यजातीयानाम् आधिपत्यं दास्यामि;

XXVII पितृतो मया यद्दत् कर्तृत्वं लब्धं तद्दत् सो ऽपि लौहदण्डेन तान्
यारयिष्यति तेन मूढाजनानीव ते यूष्णां भविष्यन्ति।

XXVIII अपरम् अहं तस्मै प्रभातीयताराम् अपि दास्यामि।

XXIX यस्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां
शृणोतु।

III

I अपरं सार्द्धिस्थसमिते दूतं प्रतीदं लिख, यो ज्ञान ईश्वरस्य सप्तात्मनः
सप्त ताराश्च धारयति स एव भाषते, तव क्रिया मम गोयराः, त्वं
ज्वलदाप्यो ऽसि तथापि मृतो ऽसि तदपि ज्ञानामि।

II प्रबुद्धो भव, अवशिष्टं यद्यत् मृतकल्पं तदपि सबलीकुरु यत्
ईश्वरस्य साक्षात् तव कर्माणि न सिद्धानीति प्रमाणं मया प्राप्तं।

III अतः कीदृशीं शिक्षां लब्धवान् श्रुतवाश्रासि तत् स्मरन् तां पालय
स्वमनः परिवर्तय या येत् प्रबुद्धो न भवेस्तर्ह्यहं स्तेन एव तव समीपम्
उपस्थास्यामि किञ्च कस्मिन् दण्डे उपस्थास्यामि तत्र ज्ञास्यसि।

IV तथापि यैः स्ववासांसि न कलङ्कितानि तादृशाः कतिपयलोकाः
सार्द्धिनगरे ऽपि तव विद्यन्ते ते शुभ्रपरिच्छदै र्भम सङ्गे गमनागमने
करिष्यन्ति यतस्ते योग्याः।

V यो ज्ञानो जयति स शुभ्रपरिच्छदं परिधापयिष्यन्ते, अहञ्च
ज्वनग्रन्थात् तस्य नाम नान्तर्धापयिष्यामि किन्तु मत्पितुः साक्षात्
तस्य दूतानां साक्षाद्य तस्य नाम स्वीकरिष्यामि।

VI यस्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां
शृणोतु।

VII अपरञ्च इलाहिल्कियास्थसमिते दूतं प्रतीदं लिख, यः पवित्रः
सत्यमयश्चास्ति दायूदः कुञ्जिकां धारयति य येन मोयिते ऽपरः कोऽपि
न रुणद्धि रुद्धे यापरः कोऽपि न मोययति स एव भाषते।

VIII तव क्रिया मम गोयराः पश्य तव समीपे ऽहं मुक्तं द्वारं स्थापितवान् तत् केनापि रोद्धुं न शक्यते यतस्तवाल्यं बलमास्ते तथापि त्वं मम वाक्यं पालितवान् मम नाम्नो ऽस्वीकारं न कृतवांश्च।

IX पश्य यिडूदीया न सन्तो ये मृषावादिनः स्वान् यिडूदीयान् वदन्ति तेषां शयतानसमाश्रयानां कांश्चिद् अहम् आनेष्यामि पश्य ते मदाज्ञात आगत्य तव यरणयोः प्रेषंस्थन्ति त्वञ्च मम प्रियो ऽसीति ज्ञास्यन्ति।

X त्वं मम सखिष्युतासूयकं वाक्यं रक्षितवानसि तत्कारणात् पृथिवीनिवासिनां परीक्षार्थं कृत्स्नं जगद् येनागामिपरीक्षादिनेनाहमिष्यते तस्माद् अहमपि त्वां रक्षिष्यामि।

XI पश्य मया शीघ्रम् आगन्तव्यं तव यदस्ति तत् धारय को ऽपि तव किरीटं नापडरतु।

XII यो ज्ञानो जयति तमहं मदीयेश्वरस्य मन्दिरे स्तम्भं कृत्वा स्थापयिष्यामि स पुनर्न निर्गमिष्यति अपरञ्च तस्मिन् मदीयेश्वरस्य नाम मदीयेश्वरस्य पुर्या अपि नाम अर्थतो या नवीना यिज्ञानम् पुरी स्वर्गात् मदीयेश्वरस्य समीपाद् अवरोक्ष्यति तस्या नाम ममापि नूतनं नाम लेप्सिष्यामि।

XIII यस्य श्रोत्रं विद्यते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु।

XIV अपरञ्च लायदिकेयास्थसमिते दूतं प्रतीदं लिप्स, य आमेन् अर्थतो विश्वास्यः सत्यमयश्च साक्षी, ईश्वरस्य सृष्टेरादिश्चास्ति स अयेव भाषते।

XV तव क्रिया मम गोयराः त्वं शीतो नासि तप्तो ऽपि नासीति ज्ञानामि।

XVI तव शीतत्वं तप्तत्वं वा वरं भवेत्, शीतो न भूत्वा तप्तो ऽपि न भूत्वा त्वमेवम्भूतः कष्टुषो ऽसि तत्कारणाद् अहं स्वमुभात् त्वाम् उद्गमिष्यामि।

XVII अहं धनी समृद्धश्चास्मि मम कस्याप्यभावो न भवतीति त्वं वदसि किन्तु त्वमेव दुःभार्तो दुर्गतो दरिद्रो ऽन्धो नञ्चासि तत् त्वया नावगम्यते।

XVIII ત્વં યદ્ ધની ભવેસ્તદર્થ મત્તો વહ્નૌ તાપિતં સુવર્ણ ક્રીણીહિ નગ્નત્વાત્ તવ લજ્જા યન્ન પ્રકાશેત તદર્થ પરિધાનાય મત્તઃ શુભ્રવાસાંસિ ક્રીણીહિ યસ્ય તવ દૃષ્ટિઃ પ્રસન્ના ભવેત્ તદર્થ યક્ષુર્લેપનાયાઙ્ગનં મત્તઃ ક્રીણીહીતિ મમ મન્ત્રણા॥

XIX યેષ્વહં પ્રીયે તાન્ સર્વાન્ ભર્ત્સયામિ શાસ્મિ ચ, અતસ્ત્વમ્ ઉદમં વિધાય મનઃ પરિવર્તયા

XX પશ્યાહં દ્વારિ તિષ્ઠન્ તદ્ આહન્મિ યદિ કશ્ચિત્ મમ રવં શ્રુત્વા દ્વારં મોચયતિ તર્હાહં તસ્ય સન્નિધિં પ્રવિશ્ય તેન સાહ્લ્યં ભોક્ષ્યે સો ડપિ મયા સાહ્લ્યં ભોક્ષ્યતે

XXI અપરમહં યથા જિતવાન્ મમ પિત્રા ચ સહ તસ્ય સિંહાસન ઉપવિષ્ટશ્ચાસ્મિ, તથા યો જનો જયતિ તમહં મયા સાહ્લ્યં મત્સિંહાસન ઉપવેશયિષ્યામિ

XXII યસ્ય શ્રોત્રં વિદ્યતે સ સમિતીઃ પ્રત્યુચ્યમાનમ્ આત્મનઃ કથાં શૃણોતુ

IV

I તતઃ પરં મયા દૃષ્ટિપાતં કૃત્વા સ્વર્ગે મુક્તં દ્વારમ્ એકં દૃષ્ટં મયા સહભાષમાણસ્ય ચ યસ્ય તૂરીવાદ્યતુલ્યો રવઃ પૂર્વ્વ શ્રુતઃ સ મામ્ અવોચત્ સ્થાનમેતદ્ આરોહ્ય, ઇતઃ પરં યેન યેન ભવિતવ્યં તદહં ત્વાં દર્શયિષ્યે

II તેનાહં તત્ક્ષણાદ્ આત્માવિષ્ટો ભૂત્વા ડપશ્યં સ્વર્ગે સિંહાસનમેકં સ્થાપિતં તત્ર સિંહાસને એકો જન ઉપવિષ્ટો ડસ્તિ

III સિંહાસને ઉપવિષ્ટસ્ય તસ્ય જનસ્ય રૂપં સૂર્યકાન્તમણોઃ પ્રવાલસ્ય ચ તુલ્યં તત્ સિંહાસનઞ્ચ મરકતમણિવદ્રૂપવિશિષ્ટેન મેઘધનુષા વેષ્ટિતાં

IV તસ્ય સિંહાસને ચતુર્દિક્ષુ ચતુર્વિંશતિસિંહાસનાનિ તિષ્ઠન્તિ તેષુ સિંહાસનેષુ ચતુર્વિંશતિ પ્રાચીનલોકા ઉપવિષ્ટાસ્તે શુભ્રવાસઃ પરિહિતાસ્તેષાં શિરાંસિ ચ સુવર્ણકિરીટૈ ભૂષિતાનિ

V તસ્ય સિંહાસનસ્ય મધ્યાત્ તડિતો રવાઃ સ્તનિતાનિ ચ નિર્ગચ્છન્તિ સિંહાસનસ્યાન્તિકે ચ સપ્ત દીપા જ્વલન્તિ ત ઈશ્વરસ્ય સપ્તાત્માનઃ

VI अपरं सिंहासनस्यान्तिके स्फुटिकतुल्यः कायमयो जलाशयो विद्यते, अपरम् अग्रतः पश्चाद्य् बडुयक्षुष्मन्तश्चत्वारः प्राणिनः सिंहासनस्य मध्ये यतुर्दिक्षु य विद्यन्ते।

VII तेषां प्रथमः प्राणी सिंहाकारो द्वितीयः प्राणी गोवात्साकारस्तृतीयः प्राणी मनुष्यवद्दहनविशिष्टश्चतुर्थश्च प्राणी उडुयीयमानकुररोपमः।

VIII तेषां यतुर्षाभ् अेकैकस्य प्राणिनः षट् पक्षाः सन्ति ते य सव्वङ्गिष्वभ्यन्तरे य बडुयक्षुर्विशिष्टाः, ते दिवानिशं न विश्राम्य गदन्ति पवित्रः पवित्रः पवित्रः सर्वशक्तिमान् वर्तमानो भूतो भविष्यंश्च प्रभुः परमेश्वरः।

IX एत्थं तैः प्राणिभिस्तस्यानन्तञ्जुविनः सिंहासनोपविष्टस्य ज्ञनस्य प्रभावे गौरवे धन्यवादे य प्रकीर्त्तिते

X ते यतुर्विशतिप्रायीना अपि तस्य सिंहासनोपविष्टस्यान्तिके प्राणिनस्य तम् अनन्तञ्जुविनं प्राणमन्ति स्वीयकिरीटांश्च सिंहासनस्यान्तिके निक्षिप्य वदन्ति,

XI हे प्रभो ईश्वरास्माकं प्रभावं गौरवं बलां त्वमेवार्हसि सम्प्राप्तुं यत् सर्व्वं ससृजे त्वया॥ तवाभिलाषतश्चैव सर्व्वं सम्भूय निर्म्ममे॥

V

I अनन्तरं तस्य सिंहासनोपविष्टज्ञनस्य दक्षिणस्ते ऽन्त र्बहिश्च लिपितं पत्रमेकं मया दृष्टं तत् सप्तमुद्राभिरङ्कितं।

II तत्पश्चाद् अेको बलवान् दूतो दृष्टः स उच्यैः स्वरेण वायमिमां घोषयति कः पत्रमेतद् विवरीतुं तम्मुद्रा मोचयितुञ्चार्हति?

III किन्तु स्वर्गमर्त्यपातालेषु तत् पत्रं विवरीतुं निरीक्षितुञ्च कस्यापि सामर्थ्यं नाभवत्।

IV अतो यस्तत् पत्रं विवरीतुं निरीक्षितुञ्चार्हति तादृशज्ञनस्याभावाद् अहं बडु रोदितवान्।

V किन्तु तेषां प्रायीनानाम् अेको ज्ञनो मामवदत् मा रोदीः पश्य यो यिडूदावंशीयः सिंहा दायूदो मूलस्वर्पश्चास्ति स पत्रस्य तस्य सप्तमुद्राणाञ्च मोचनाय प्रभूतवान्।

VI अपरं सिंहासनस्य यतुर्णां प्राणिनां प्राचीनवर्गस्य य मध्य्येको मेषशावको मया दृष्टः स छेदित एव तस्य सप्तशृङ्गाणि सप्तलोयनानि य सन्ति तानि कृत्स्नां पृथिवीं प्रेषिता ईश्वरस्य सप्तात्मानः।

VII स उपागत्य तस्य सिंहासनोपविष्टजनस्य दक्षिणकरात् तत् पत्रं गृहीतवान्।

VIII पत्रे गृहीते यत्वारः प्राणिनश्चतुर्विंशतिप्राचीनाश्च तस्य मेषशावकस्थान्तिके प्रणिपतन्ति तेषाम् अकैकस्य करयो वीणां सुगन्धिद्रव्यैः परिपूर्णं स्वर्णमयपात्रञ्च तिष्ठति तानि पवित्रलोकाणां प्रार्थनास्वरूपाणि।

IX अपरं ते नूतनमेकं गीतमगायन्, यथा, गृहीतुं पत्रिकां तस्य मुद्रा मोचयितुं तथा। त्वमेवाहसि यस्मात् त्वं बलिवत् छेदनं गतः। सर्व्वाभ्यो ज्ञातिभाषाभ्यः सर्वस्माद् वंशदेशतः। ईश्वरस्य कृते ऽस्मान् त्वं स्वीयरक्तेन क्रीतवान्।

X अस्मदीश्वरपक्षे ऽस्मान् नृपतीन् याजकानपि कृतवांस्तेन राजत्वं करिष्यामो महीतले।।

XI अपरं निरीक्षमाणेन मया सिंहासनस्य प्राणियतुष्टयस्य प्राचीनवर्गस्य य परितो बद्धूनां दूतानां रवः श्रुतः, तेषां संप्या अयुतायुतानि सडस्रसडस्राणि या

XII तैरुच्यैरिदम् उक्तं, पराक्रमं धनं ज्ञानं शक्तिं गौरवमादरं प्रशंसाञ्छाति प्राप्नुं छेदितो मेषशावकः।।

XIII अपरं स्वर्गमर्त्यपातालसागरेषु यानि विद्यन्ते तेषां सर्वेषां सृष्टवस्तूनां वागियं मया श्रुता, प्रशंसां गौरवं शौर्यम् आधिपत्यं सनातनां सिंहासनोपविष्टश्च मेषवत्सश्च गच्छतां।

XIV अपरं ते यत्वारः प्राणिनः कथितवन्तस्तथास्तु, ततश्चतुर्विंशतिप्राचीना अपि प्रणिपत्य तम् अनन्तकालञ्चिन् प्राणमन्।

VI

I अनन्तरं मयि निरीक्षमाणो मेषशावकेन तासां सप्तमुद्राणाम् अेका मुद्रा मुक्ता ततस्तेषां यतुर्णाम् अेकस्य प्राणिन आगत्य पश्येति वायको मेघगर्जनतुल्यो रवो मया श्रुतः।

II ततः परम् अेकः शुक्लाश्र्वो दृष्टः, तदारूढो ज्णो धनु धरियति तस्मै य किरीटमेकम् अदायि ततः स प्रभवन् प्रभविष्यंश्च निर्गतवान्।

III अपरं द्वितीयमुद्रायां तेन मोयितायां द्वितीयस्य प्राणिन आगत्य पश्येति वाक् मया श्रुता।

IV ततो ऽरुणवर्णो ऽपर अेको ऽश्वो निर्गतवान् तदारोडिणि पृथिवीतः शान्त्यपहरणस्य लोकानां मध्ये परस्परं प्रतिघातोत्पादनस्य य सामर्थ्यं समर्पितम्, अेको बृहत्भङ्गो ऽपि तस्मा अदायि।

V अपरं तृतीयमुद्रायां तन मोयितायां तृतीयस्य प्राणिन आगत्य पश्येति वाक् मया श्रुता, ततः कालवर्ण अेको ऽश्वो मया दृष्टः, तदारोडिणो हस्ते तुला तिष्ठति।

VI अनन्तरं प्राणियतुष्टयस्य मध्याद् वागियं श्रुता गोधूमानामेकः सेटको मुद्रापादैकमूल्यः, यवानाञ्च सेटकत्रयं मुद्रापादैकमूल्यं तैलद्राक्षारसाश्च त्वया मा हिंसितव्याः।

VII अनन्तरं यतुर्थमुद्रायां तेन मोयितायां यतुर्थस्य प्राणिन आगत्य पश्येति वाक् मया श्रुता।

VIII ततः पाण्डुरवर्ण अेको ऽश्वो मया दृष्टः, तदारोडिणो नाम मृत्युरिति परलोकश्च तम् अनुचरति भङ्गेन दुर्भिक्षेण मलामार्था वन्यपशुभिश्च लोकानां बधाय पृथिव्याश्चतुर्थांशस्याधिपत्यं तस्मा अदायि।

IX अनन्तरं पञ्चममुद्रायां तेन मोयितायाम् ईश्वरवाक्यहेतोस्तत्र साक्ष्यदानाय्य छेदितानां लोकानां देडिनो वेद्या अधो मया दृश्यन्त।

X त उर्यैरिदं गदन्ति, हे पवित्र सत्यमय प्रभो अस्माकं रक्तपाते पृथिवीनिवासिभिर्विवदितुं तस्य इल दातुञ्च कति कालं विलम्बसे?

XI ततस्तेषाम् अकैकस्मै शुभ्रः परिच्छद्यो ऽदायि वागियत्राकथ्यत यूयमल्पकालम् अर्थतो युष्माकं ये सडादासा त्रातरो यूयमिव धानिष्यन्ते तेषां संख्या यावत् सम्पूर्णातां न गच्छति तावद् विरमता

XII अनन्तरं यदा स षष्ठमुद्राममोययत् तदा मयि निरीक्षमाणो मडान् भूकम्पो ऽभवत् सूर्यश्च उष्ट्रलोमजवस्त्रवत् कृष्णवर्णश्चन्द्रमाश्च रक्तसङ्काशो ऽभवत्

XIII गगनस्थताराश्च प्रबलवायुना यालिताद् उडुम्बरवृक्षात् निपातितान्यपक्कङ्कलानीव भूतले न्यपतन्।

XIV आकाशमण्डलञ्च सङ्कुच्यमानग्रन्थेवान्तर्धानम् अगमत् गिरय उपद्वीपाश्च सर्व्वे स्थानान्तरं यालिताः

XV पृथिवीस्था भूपाला मडाल्लोकाः सडस्त्रपतयो धनिनः पराक्रमिणाश्च लोका दासा मुक्ताश्च सर्व्वे ऽपि गुडासु गिरिस्थशैलेषु य स्वान् प्राच्छाद्यन्।

XVI ते य गिरीन् शैलांश्च वदन्ति यूयम् अस्मदुपरि पतित्वा सिंहासनोपविष्टजन्स्य दृष्टितो मेषशावकस्य कोपाय्यास्मान् गोपायतः

XVII यतस्तस्य क्रोधस्य मडादिनम् उपस्थितं कः स्थातुं शक्नोति?

VII

I अनन्तरं यत्वारो दिव्यदूता मया दृष्टाः, ते पृथिव्याश्चतुर्षु कोरुषु तिष्ठन्तः पृथिव्यां समुद्रे वृक्षेषु य वायु र्यथा न वडेत् तथा पृथिव्याश्चतुरो वायून् धारयन्ति।

II अनन्तरं सूर्योदयस्थानाद् उद्यन् अपर अको दूतो मया दृष्टः सोऽमरेश्वरस्य मुद्रां धारयति, येषु यर्तुषु दूतेषु पृथिवीसमुद्रयो र्दिसनस्य भारो दत्तस्तान् स उर्यैरिदं अवदत्।

III र्दिसनस्य दासा यावद् अस्माभिर्भालेषु मुद्रयाङ्किता न भविष्यन्ति तावत् पृथिवी समुद्रो तरवश्च युष्माभिर्न र्दिस्यन्तां।

IV ततः परं मुद्राङ्कितलोकानां संख्या मयाश्रावि एसायेलः सर्व्ववंशाीयाश्चतुश्चत्वारिंशत्सडसाधिकलक्षलोका मुद्रयाङ्किता अभवन्,

V અર્થતો ચિહ્નદાવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ રૂબેણવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ ગાદવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ,

VI આશરવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ નપ્તાલિવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ મિનશિવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ,

VII શિમિયોનવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ લેવિવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ ઇષાખરવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ,

VIII સિબૂલૂનવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ યૂષફ્ઝવંશે દ્વાદશસહસ્રાણિ બિન્યામીનવંશે ય દ્વાદશસહસ્રાણિ લોકા મુદ્રાઙ્કિતાઃ।

IX તતઃ પરં સર્વ્વજાતીયાનાં સર્વ્વવંશીયાનાં સર્વ્વદેશીયાનાં સર્વ્વભાષાવાદિનાશ્ચ મહાલોકારણ્યં મયા દૃષ્ટં, તાન્ ગણાયિતું કંનાપિ ન શક્યં, તે ય શુભપરિચ્છેદપરિહિતાઃ સન્તઃ કરૈશ્ચ તાલવૃન્તાનિ વહન્તઃ સિંહાસનસ્ય મેષશાવકસ્ય ચાન્તિકે તિષ્ઠન્તિ,

X ઉચ્ચૈઃસ્વરૈરિદં કથયન્તિ ય, સિંહાસનોપવિષ્ટસ્ય પરમેશસ્ય નઃ સ્તવઃ। સ્તવશ્ચ મેષવત્સસ્ય સમ્ભૂયાત્ ત્રાણકારણાત્।

XI તતઃ સર્વ્વે દૂતાઃ સિંહાસનસ્ય પ્રાચીનવર્ગસ્ય પ્રાણિયતુષ્ટયસ્ય ય પરિતસ્તિષ્ઠન્તઃ સિંહાસનસ્યાન્તિકે ન્યૂબ્જીભૂયેશ્વરં પ્રણમ્ય વદન્તિ,

XII તથાસ્તુ ધન્યવાદશ્ચ તેજો જ્ઞાનં પ્રશંસનાં શૌર્યં પરાક્રમશ્ચાપિ શક્તિશ્ચ સર્વ્વમેવ તત્। વર્તતામીશ્વરેડસ્માકં નિત્યં નિત્યં તથાસ્તિવતિ।

XIII તતઃ પરં તેષાં પ્રાચીનાનામ્ એકો જનો માં સમ્ભાષ્ય જગાદ શુભપરિચ્છેદપરિહિતા ઇમે કે? કુતો વાગતાઃ?

XIV તતો મયોક્તં હે મહેચ્છ ભવાનેવ તત્ જાનાતિ। તેન કથિતં, ઇમે મહાકલેશમઘ્યાદ્ આગત્ય મેષશાવકસ્ય રુધિરેણ સ્વીયપરિચ્છેદાન્ પ્રક્ષાલિતવન્તઃ શુક્લીકૃતવન્તશ્ચ।

XV તત્કારણાત્ ત ઈશ્વરસ્ય સિંહાસનસ્યાન્તિકે તિષ્ઠન્તો દિવારાત્રં તસ્ય મન્દિરે તં સેવન્તે સિંહાસનોપવિષ્ટો જનશ્ચ તાન્ અધિસ્થાસ્યતિ।

XVI તેષાં ક્ષુધા પિપાસા વા પુનર્ન ભવિષ્યતિ રૌદ્રં કોપ્યુતાપો વા તેષુ ન નિપતિષ્યતિ,

XVII યતઃ સિંહાસનાધિષ્ઠાનકારી મેષશાવકસ્તાન્ ચારયિષ્યતિ, અમૃતતોયાનાં પ્રસ્રવણાનાં સન્નિધિં તાન્ ગમયિષ્યતિ ય, ઈશ્વરોડપિ તેષાં નયનભ્યઃ સર્વ્વમશ્રુ પ્રમાર્શ્યતિ।

VIII

I अनन्तरं सप्तममुद्रायां तेन मोयितायां सार्द्धदण्डकालं स्वर्गो निःशब्दोऽभवत्।

II अपरम् अहम् ईश्वरस्यान्तिके तिष्ठतः सप्तदूतान् अपश्यं तेभ्यः सप्ततूर्य्योऽदीयन्त।

III ततः परम् अन्य ऐको दूत आगतः स स्वर्णधूपाधारं गृहीत्वा वेदिमुपातिष्ठत् स य यत् सिंहासनस्यान्तिके स्थितायाः सुवर्णवेद्या उपरि सर्वेषां पवित्रलोकानां प्रार्थनासु धूपान् योजयेत् तदर्थं प्रयुरधूपास्तस्मै दत्ताः।

IV ततस्तस्य दूतस्य करात् पवित्रलोकानां प्रार्थनाभिः संयुक्तधूपानां धूम ईश्वरस्य समक्षं उदतिष्ठत्।

V पश्चात् स दूतो धूपाधारं गृहीत्वा वेद्या वह्निना पूरयित्वा पृथिव्यां निक्षिप्तवान् तेन रवा भेद्यगर्ज्जनानि विद्युतो भूमिकम्पश्चात्भवन्।

VI ततः परं सप्ततूरी धारयन्तः सप्तदूतास्तूरी र्वाद्ययितुम् उद्यता अभवन्।

VII प्रथमेन तूर्य्यां वादितायां रक्तमिश्रितौ शिलावह्नी सम्भूय पृथिव्यां निक्षिप्तौ तेन पृथिव्यास्तृतीयांशो दग्धः, तत्रेषामपि तृतीयांशो दग्धः, हरिद्वर्णतृणानि य सर्वाणि दग्धानि।

VIII अनन्तरं द्वितीयदूतेन तूर्य्यां वादितायां वह्निना प्रज्वलितो मडापर्वतः सागरे निक्षिप्तस्तेन सागरस्य तृतीयांशो रक्तीभूतः।

IX सागरे स्थितानां सप्राणानां सृष्टवस्तूनां तृतीयांशो मृतः, अर्षवयानानाम् अपि तृतीयांशो नष्टः।

X अपरं तृतीयदूतेन तूर्य्यां वादितायां दीप एव ज्वलन्ती ऐका मडती तारा गगणात् निपत्य नदीनां जलप्रस्रवणानाञ्चोपर्य्यावतीर्षा।

XI तस्यास्ताराया नाम नागदमनकमिति, तेन तोयानां तृतीयांशे नागदमनकीभूते तोयानां तिक्तत्वात् बलवो मानवा मृताः।

XII अपरं चतुर्थदूतेन तूर्य्यां वादितायां सूर्य्यस्य तृतीयांशश्चन्द्रस्य तृतीयांशो नक्षत्राणाञ्च तृतीयांशः प्रहृतः, तेन तेषां तृतीयांशे

ऽन्धकारीभूते दिवसस्तृतीयांशकालं यावत् तेजोहीनो भवति निशापि
तामेवावस्थां गच्छति।

XIII तदा निरीक्षमाणेन मयाकाशमध्येनाभिपतत अेकस्य दूतस्य रवः
श्रुतः स उच्यै र्गदति, अपरै र्यैस्त्रिभि र्दूतैस्तूर्या वादितव्यास्तेषाम्
अवशिष्टतूरीध्वनितः पृथिवीनिवासिनां सन्तापः सन्तापः सन्तापश्च
सम्भविष्यति।

IX

I ततः परं सप्तमदूतेन तूर्या वादितायां गगनात् पृथिव्यां निपतित
अेकस्तारको मया दृष्टः, तस्मै रसातलकूपस्य कुञ्जिकादायि।

II तेन रसातलकूपे मुक्ते मडाग्निकुण्डस्य धूम एव धूमस्तस्मात् कूपाद्
उद्गतः। तस्मात् कूपधूमात् सूर्याकाशौ तिमिरावृतौ।

III तस्माद् धूमात् पतङ्गेषु पृथिव्यां निर्गतेषु नरलोकस्थवृश्चिकवत् बलं
तेभ्योऽदायि।

IV अपरं पृथिव्यास्तृणानि हरिद्वर्णशाकाद्यो वृक्षाश्च तै र्न
सिंहितव्याः किन्तु येषां भालेष्वीश्वरस्य मुद्राया अङ्गो नास्ति केवलं ते
मानवास्तै र्हिंसितव्या एदं त आदिष्टाः।

V परन्तु तेषां बधाय नहि केवलं पञ्च मासान् यावत् यातनादानाय
तेभ्यः सामर्थ्यमदायि वृश्चिकेन दृष्टस्य मानवस्य यादृशी यातना जायते
तैरपि तादृशी यातना प्रदीयते।

VI तस्मिन् समये मानवा मृत्युं मृगयिष्यन्ते किन्तु प्राप्नुं न शक्यन्ति,
ते प्राणान् त्यक्तुम् अभिलषिष्यन्ति किन्तु मृत्युस्तेभ्यो दूरं पलायिष्यते।

VII तेषां पतङ्गानाम् आकारो युद्धार्थं सुसङ्गिज्जतानाम् अश्वानाम्
आकारस्य तुल्यः, तेषां शिरःसु सुवर्णाकिरीटानीव किरीटानि विद्यन्ते,
मुषमण्डलानि च मानुषिकमुषतुल्यानि,

VIII केशाश्च योषितां केशानां सदृशाः, दन्ताश्च सिंहदन्ततुल्याः,

IX लौडकवयवत् तेषां कवयानि सन्ति, तेषां पक्षाणां शब्दो रणाय
धावतामश्वरथानां समूहस्य शब्दतुल्यः।

X વૃશ્ચિકાનામિવ તેષાં લાડૂગૂલાનિ સન્તિ, તેષુ લાડૂગૂલેષુ કણ્ટકાનિ વિદ્યન્તે, અપરં પઞ્ચ માસાન્ યાવત્ માનવાનાં હિંસનાય તે સામર્થ્યપ્રાપ્તાઃ।

XI તેષાં રાજા ય રસાતલસ્ય દૂતસ્તસ્ય નામ ઇબ્રીયભાષયા અબદોન્ યૂનાનીયભાષયા ય અપલ્લુયોન્ અર્થતો વિનાશક ઇતિ।

XII પ્રથમઃ સન્તાપો ગતવાન્ પશ્ય ઇતઃ પરમપિ દ્વાભ્યાં સન્તાપાભ્યામ્ ઉપસ્થાતવ્યં।

XIII તતઃ પરં ષષ્ઠદૂતેન તૂર્યા વાદિતાયામ્ ઈશ્વરસ્યાન્તિકે સ્થિતાયાઃ સુવાર્ણવેદ્યાશ્ચતુશ્રૂડાતઃ કસ્યચિદ્ રવો મયાશ્રાવિ।

XIV સ તૂરીઘારિણં ષષ્ઠદૂતમ્ અવદત્, ફરાતાપ્યે મહાનદે યે યત્વારો દૂતા બદ્ધાઃ સન્તિ તાન્ મોચયા।

XV તતસ્તદ્દણ્ડસ્ય તદ્દિનસ્ય તન્માસસ્ય તદ્દત્સરસ્ય ય કૃતે નિરૂપિતાસ્તે યત્વારો દૂતા માનવાનાં તૃતીયાંશસ્ય બધાર્થ મોચિતાઃ।

XVI અપરમ્ અશ્વારોહિસૈન્યાનાં સંખ્યા મયાશ્રાવિ, તે વિંશતિકોટય આસન્।

XVII મયા યે ડશ્વા અશ્વારોહિણશ્ચ દૃષ્ટાસ્ત એતાદૃશાઃ, તેષાં વહ્નિસ્વરૂપાણિ નીલપ્રસ્તરસ્વરૂપાણિ ગન્ધકસ્વરૂપાણિ ય વર્માણ્યાસન્, વાજિનાઞ્ચ સિંહમૂર્દ્ધસદૃશા મૂર્દ્ધાનઃ, તેષાં મુખેભ્યો વહ્નિધૂમગન્ધકા નિર્ગચ્છન્તિ।

XVIII એતૈસ્ત્રિભિ દૈર્ણ્યૈરર્થતસ્તેષાં મુખેભ્યો નિર્ગચ્છદ્વિ વહ્નિધૂમગન્ધકૈર્માનુષાણાં તુતીયાંશો ડધાનિ।

XIX તેષાં વાજિનાં બલં મુખેષુ લાડૂગૂલેષુ ય સ્થિતં, યતસ્તેષાં લાડૂગૂલાનિ સર્પાકારાણિ મસ્તકવિશિષ્ટાનિ ય તૈરેવ તે હિંસન્તિ।

XX અપરમ્ અવશિષ્ટા યે માનવા તૈ દૈર્ણ્યૈર્ન હતાસ્તે યથા દૃષ્ટિશ્રવાણગમનશક્તિહીનાન્ સ્વાર્ણરૌપ્યપિત્તલપ્રસ્તરકાષ્ઠમયાન્ વિગ્રહાન્ ભૂતાંશ્ચ ન પૂજયિષ્યન્તિ તથા સ્વહસ્તાનાં ક્રિયાભ્યઃ સ્વમનાંસિ ન પરાવર્તિતવન્તઃ।

XXI સ્વબધકુહકવ્યભિચારયૌર્યોભ્યો ડપિ મનાંસિ ન પરાવર્તિતવન્તઃ।

X

I अनन्तरं स्वर्गाद् अवरोहन् अपर येको महाबलो दूतो मया दृष्टः, स परिहितमेघस्तस्य शिरश्च मेघधनुषा भूषितं मुजमण्डलञ्च सूर्यतुल्यं यरणौ य वह्निस्तम्भसमौ।

II स स्वक्रेण विस्तीर्णमेकं क्षुद्रग्रन्थं धारयति, दक्षिणयरणेन समुद्रे वामयरणेन य स्थले तिष्ठति।

III स सिंहागर्जनवद् उच्यैः स्वरेण न्यनदत् ननाद्वे कृते सप्त स्तनितानि स्वकीयान् स्वनान् प्राकाशयन्।

IV तैः सप्त स्तनितैर्वाक्ये कथिते ऽहं तत् लेप्सितुम् उद्यत आसं किन्तु स्वर्गाद् वागियं मया श्रुता सप्त स्तनितैर्यद् यद् उक्तं तत् मुद्रयाङ्ग्य मा लिप्सा।

V अपरं समुद्रमेदिन्योस्तिष्ठन् यो दूतो मया दृष्टः स गगनं प्रति स्वदक्षिणकरमुत्थाप्य

VI अपरं स्वर्गाद् यस्य रवो मयाश्रावि स पुनर्मा सम्भाव्यावदत् त्वं गत्वा समुद्रमेदिन्योस्तिष्ठतो दूतस्य करात् तं विस्तीर्णं क्षुद्रग्रन्थं गृह्णाण, तेन मया दूतसमीपं गत्वा कथितं ग्रन्थो ऽसौ दीयतां।

VII किन्तु तूरीं वादिष्यतः सप्तमदूतस्य तूरीवादनसमय ईश्वरस्य गुप्ता मन्त्राणां तस्य दासान् भविष्यद्वादिनः प्रति तेन सुसंवादे यथा प्रकाशिता तथैव सिद्धा भविष्यति।

VIII अपरं स्वर्गाद् यस्य रवो मयाश्रावि स पुनर्मा सम्भाव्यावदत् त्वं गत्वा समुद्रमेदिन्योस्तिष्ठतो दूतस्य करात् तं विस्तीर्णं क्षुद्रग्रन्थं गृह्णाण,

IX तेन मया दूतसमीपं गत्वा कथितं ग्रन्थो ऽसौ दीयतां। स माम् अवदत् तं गृहीत्वा गिल, तवोदरे स तिक्ततरसो भविष्यति किन्तु मुषे मधुवत् स्वादु भविष्यति।

X तेन मया दूतस्य कराद् ग्रन्थो गृहीतो गिलितश्चा स तु मम मुषे मधुवत् स्वादुरासीत् किन्त्वदनात् परं ममोदरस्तिक्ततां गतः।

XI ततः स माम् अवदत् बहून् जातिवंशभाषावद्विराजान् अधि त्वया पुनर्भविष्यद्वाक्यं वक्तव्यं।

XI

I अनन्तरं परिमाणदण्डवद् अेको नलो मह्यमदायि, स य दूत उपतिष्ठन् माम् अवदत्, उत्थायेश्वरस्य मन्दिरं वेदीं तत्रत्यसेवकांश्च मिमीष्व।

II किन्तु मन्दिरस्य बहिःप्राङ्गणं त्यज न मिमीष्व यतस्तद् अन्यजातीयेभ्यो दत्तं, पवित्रं नगरञ्च द्वियत्वारिंशन्मासान् यावत् तेषां यरणौ र्मिदिष्यते।

III पश्चात् मम द्वाभ्यां साक्षिभ्यां मया सामर्थ्यं दायिष्यते तावुष्ट्रलोमजवस्त्रपरिहितौ षष्ठ्यधिकद्विशताधिकसहस्रदिनानि यावद् भविष्यद्वाक्यानि वदिष्यतः।

IV तावेव जगदीश्वरस्यान्तिके तिष्ठन्तौ जितवृक्षौ दीपवृक्षौ या

V यदि केचित् तौ हिंसितुं येष्टन्ते तर्हि तयो र्वदनाभ्याम् अग्निं निर्गत्य तयोः शत्रून् लस्मीकरिष्यति। यः कश्चित् तौ हिंसितुं येष्टते तेनैवमेव विनष्टव्यं।

VI तयो र्भविष्यद्वाक्यकथनदिनेषु यथा वृष्टि र्न जायते तथा गगनं रोद्धुं तयोः सामर्थ्यम् अस्ति, अपरं तोयानि शोणितरूपाणि कर्तुं निजाभिलाषात् मुहुर्मुहुः सर्वविधदण्डैः पृथिवीम् आहन्तुञ्च तयोः सामर्थ्यमस्ति।

VII अपरं तयोः साक्ष्ये समाप्ते सति रसातलाद् येनोत्थितव्यं स पशुस्ताभ्यां सह युद्ध्वा तौ जेष्यति हनिष्यति या

VIII ततस्तयोः प्रभुरपि यस्यां महापुर्त्या कुशे हतो ऽर्थतो यस्याः पारमार्थिकनामनी सिद्धीमं मिसरश्चेति तस्या महापुर्त्याः सन्निवेशे तयोः कुण्डपे स्थास्यतः।

IX ततो नानाजातीया नानावंशीया नानाभाषावादिनो नानादेशीयाश्च बहवो मानवाः साद्धदिनत्रयं तयोः कुण्डपे निरीक्षिष्यन्ते, तयोः कुण्डपयोः श्मशाने स्थापनं नानुज्ञास्यन्ति।

X पृथिवीनिवासिनश्च तयो र्तोरानन्दिष्यन्ति सुप्रभोगं कुर्वन्तः परस्परं दानानि प्रेषयिष्यन्ति य यतस्ताभ्यां भविष्यद्वादिभ्यां पृथिवीनिवासिनो यातनां प्राप्ताः।

XI तस्मात् सार्द्धं दिनत्रयात् परम् ईश्वरात् ज्ञानदायक आत्मनि तौ प्रविष्टे तौ यरशैरुदतिष्ठतां, तेन यावन्तस्तावपश्यन् ते ऽतीव त्रासयुक्ता अभवन्।

XII ततः परं तौ स्वर्गाद् उर्यैरिदं कथयन्तं रवम् अशृणुतां युवां स्थानम् अेतद् आरोहतां ततस्तयोः शत्रुषु निरीक्षमाणेषु तौ मेघेन स्वर्गम् आरूढवन्तौ।

XIII तद्दण्डे मडाभूमिकम्पे ज्ञाते पुण्या दशमांशः पतितः सप्तसहस्राणि मानुषाश्च तेन भूमिकम्पेन हताः, अवशिष्टाश्च लयं गत्वा स्वर्गायेश्वरस्य प्रशंसाम् अकीर्तयन्।

XIV द्वितीयः सन्तापो गतः पश्य तृतीयः सन्तापस्तूर्णम् आगच्छति।

XV अनन्तरं सप्तद्वूतेन तूर्या वादितायां स्वर्ग उर्यैः स्वरैर्वागियं कीर्तिता, राजत्वं जगतो यद्यद् राज्यं तदधुनाभवत्। अस्मत्प्रभोस्तदीयाभिषिक्तस्य तारकस्य या तेन यान्तकालीयं राजत्वं प्रकरिष्यते॥

XVI अपरम् ईश्वरस्यान्तिके स्वकीयसिंहासनेषूपविष्टाश्चतुर्विंशतिप्राथीना भुवि न्यड्भूषा भूत्वेश्वरं प्रणम्यावदन्।

XVII डे भूत वर्तमानापि भविष्यंश्च परेश्वरा डे सर्वशक्तिमन् स्वामिन् वयं ते कुर्मडे स्तवां यत् त्वया क्रियते राज्यं गृहीत्वा ते मडाभलां।

XVIII विजातीयेषु कुप्यत्सु प्रादुर्भूता तव कुघा। मृतानामपि डालो ऽसौ विचारो भविता यदा। भृत्याश्च तव यावन्तो भविष्यद्वाहिसाधवः। ये य क्षुद्रा मडान्तो वा नामतस्ते डि भिष्यति। यदा सर्वेभ्यो अतेभ्यो वेतनं वितरिष्यते। गन्तव्यश्च यदा नाशो वसुधाया विनाशकैः॥

XIX अनन्तरम् ईश्वरस्य स्वर्गस्थमन्दिरस्य द्वारं मुक्तं तन्मन्दिरमध्ये य नियममञ्जूषा दृश्याभवत्, तेन तडितो रवाः स्तनितानि भूमिकम्पो गुरुतरशिलावृष्टिश्चैतानि समभवन्।

XII

I ततः परं स्वर्गे मडायित्रं दृष्टं योषिटेकासीत् सा परिहितसूर्या यन्द्रश्च तस्याश्चरणयोरधो द्वादशताराणां किरीटञ्च शिरस्यासीत्।

II सा गर्भवती सती प्रसववेदनया व्यथितार्त्तरावम् अकरोत्।

III ततः स्वर्गो ऽपरम् अकं यित्रं दृष्टं महानाग अक उपातिष्ठत्
स लोडितवर्णस्तस्य सप्त शिरांसि सप्त शृङ्गाणि शिरःसु य सप्त
किरीटान्यासन्।

IV स स्वलाङ्गूलेन गगनस्थनक्षत्राणां तृतीयांशम् अवमृज्य
पृथिव्यां न्यपातयत्। स अेव नागो नवजातं सन्तानं ग्रसितुम्
उधतस्तस्याः प्रसविष्यमाणाया योषितो ऽन्तिके ऽतिष्ठत्।

V सा तु पुंसन्तानं प्रसूता स अेव लौहमयराजदण्डेन
सर्वजातीश्वारयिष्यति, किञ्च तस्याः सन्तानं ईश्वरस्य समीपं
तदीयसिंहासनस्य य सन्निधिम् उद्धृतः।

VI सा य योषित् प्रान्तरं पलायिता यतस्तत्रेश्वरेण निर्मित आश्रमे
षष्ठ्यधिकशतद्रयाधिकसहस्रदिनानि तस्याः पालनेन लवितव्यं।

VII ततः परं स्वर्गो संग्राम उपापिष्ठत् मीमायेलस्तस्य दूताश्च तेन
नागेन सहायुध्यन् तथा स नागस्तस्य दूताश्च संग्रामम् अकुर्वन्, किन्तु
प्रभवितुं नाशक्नुवन्।

VIII यतः स्वर्गो तेषां स्थानं पुनर्नाविधत्।

IX अपरं स महानागो ऽर्थतो द्रियावलः (अपवादकः) शयतानश्च
(विपक्षः) एति नाम्ना विष्यातो यः पुरातनः सर्पः कृत्स्नं नरलोकं
भ्रामयति स पृथिव्यां निपातितस्तेन सार्द्धं तस्य दूता अपि तत्र
निपातिताः।

X ततः परं स्वर्गो उच्यैर्भाषमाणो रवो ऽयं मयाश्रावि, त्राणं शक्तिश्च
राजत्वमधुनैवेश्वरस्य नः। तथा तेनाभिषिक्तस्य त्रातुः पराक्रमो ऽभवत्।।
यतो निपातितो ऽस्माकं भ्रातृणां सो ऽभियोजकः। येनेश्वरस्य नः साक्षात्
ते ऽदृष्यन्त दिवानिशं।।

XI भेषवत्सस्य रक्तेन स्वसाक्ष्यवयनेन या ते तु निर्जितवन्तस्तं न य
स्नेहम् अकुर्वता प्राणोष्वपि स्वकीयेषु मरणस्यैव सङ्कटे।

XII तस्माद् आनन्दतु स्वर्गो दृष्यन्तां तन्निवाभिन्ः। हा भूमिसागरौ
तापो युवाभेवाकमिष्यति युवयोर्वतीर्णो यत् शैतानो ऽतीव कापनः।
अल्पो मे समयो ऽस्त्येतस्यापि तेनावगम्यते।।

XIII अनन्तरं स नागः पृथिव्यां स्वं निक्षिप्तं विलोक्य तां पुत्रप्रसूतां योषितम् उपाद्रवत्।

XIV ततः सा योषित् यत् स्वकीयं प्रान्तरस्थाश्रमं प्रत्युत्पतितुं शक्नुयात् तदर्थं मडाकुत्तरस्य पक्षद्वयं तस्वै दत्तं, सा तु तत्र नागतो दूरे कालैकं कालद्वयं कालार्द्धञ्च यावत् पाल्यते।

XV किञ्च स नागस्तां योषितं स्रोतसा प्लावयितुं स्वमुभात् नदीवत् तोयानि तस्याः पश्चात् प्राक्षिपत्।

XVI किन्तु मेदिनी योषितम् उपकुर्वती निष्ठवदनं व्याधाय नागमुभाद् उद्गीर्णां नदीम् अपिवत्।

XVII ततो नागो योषिते कुङ्घ्वा तद्वंशस्यावशिष्टलोकैरर्थतो य ईश्वरस्याज्ञाः पालयन्ति यीशोः साक्ष्यं धारयन्ति य तैः सङ्गं योद्धुं निर्गतवान्।

XVIII []

XIII

I ततः परमलं सागरीयसिकतायां तिष्ठन् सागराद् उद्गच्छन्तम् अेकं पशुं दृष्टवान् तस्य दश शृङ्गाणि सप्त शिरांसि य दश शृङ्गेषु दश किरीटानि शिरःसु येश्वरनिन्दासूयकानि नामानि विद्यन्ते।

II मया दृष्टः स पशुश्चित्तव्याघ्रसदृशः किन्तु तस्य चरणौ लल्लूकस्येव वदनञ्च सिंघवदनमिवा नागने तस्मै स्वीयपराक्रमः स्वीयं सिंघासनं मडाधिपत्यञ्चादायि।

III मयि निरीक्षमाणो तस्य शिरसाम् अेकम् अन्तकाघातेन छेदितमिवादृश्यत, किन्तु तस्यान्तकक्षतस्य प्रतीकारो ऽकियत ततः कृत्स्नो नरलोकस्तं पशुमधि यमत्कारं गतः,

IV यश्च नागस्तस्मै पशवे सामर्थ्यं दत्तवान् सर्वे तं प्राणामन् पशुमपि प्राणमन्तो ऽकथयन्, को विद्यते पशोस्तुल्यस्तेन को योद्धुमर्हति।

V अनन्तरं तस्मै दर्पवाक्येश्वरनिन्दावादि वदनं द्वियत्वारिंशन्मासान् यावद् अवस्थितः सामर्थ्यञ्चादायि।

VI ततः स ईश्वरनिन्दनार्थं मुषं व्याधाय तस्य नाम तस्यावासं स्वर्गनिवासिनश्च निन्दितुम् आरभत।

VII अपरं धार्मिकैः सः यो धनस्य तेषां पराजयस्य यानुमतिः सर्वज्जातीयानां सर्ववशीयानां सर्वभाषावादिनां सर्वदेशीयानां आधिपत्यमपि तस्मा अदायि।

VIII ततो जगतः सृष्टिकालात् छेदितस्य मेषवत्सस्य ज्वावनपुस्तके यावतां नामानि लिखितानि न विद्यन्ते ते पृथिवीनिवासिनः सर्वे तं पशुं प्रणंस्यन्ति।

IX यस्य श्रोत्रं विद्यते स शृणोतु।

X यो जनो ऽपरां वन्दीकृत्य नयति स स्वयं वन्दीभूय स्थानान्तरं गमिष्यति, यश्च अङ्गेन हन्ति स स्वयं अङ्गेन धानिष्यते। अत्र पवित्रलोकानां सङ्घिष्यतया विश्वासेन य प्रकाशितव्यं।

XI अनन्तरं पृथिवीत उद्गच्छन् अपर अकः पशु र्भया दृष्टः स मेषशावकवत् शृङ्गद्वयविशिष्ट आसीत् नागवत्याभाषता।

XII स प्रथमपशोरन्तिके तस्य सर्वं पराक्रमं व्यवहृति विशेषतो यस्य प्रथमपशोरन्तिकक्षतं प्रतीकारं गतं तस्य पूजां पृथिवी तन्निवासिनश्च कारयति।

XIII अपरं मानवानां साक्षाद् आकाशतो भुवि वह्निवर्षणादीनि महायित्राणि करोति।

XIV तस्य पशोः साक्षाद् येषां यित्रकर्माणां साधनाय सामर्थ्यं तस्मै दत्तं तैः स पृथिवीनिवासिनो भ्रामयति, विशेषतो यः पशुः अङ्गेन क्षतयुक्तो भूत्वाप्यज्वावत् तस्य प्रतिमानिर्माणं पृथिवीनिवासिन आदिशति।

XV अपरं तस्य पशोः प्रतिमा यथा भाषते यावन्तश्च मानवास्तां पशुप्रतिमां न पूजयन्ति ते यथा हन्यन्ते तथा पशुप्रतिमायाः प्राणप्रतिष्ठार्थं सामर्थ्यं तस्मा अदायि।

XVI अपरं क्षुद्रमहद्धनिदरिद्रमुक्तदासान् सर्वान् दक्षिणकरे भाले वा क्लङ्कं ग्राहयति।

XVII तस्माद् ये तं क्लङ्कमर्थतः पशो नाम तस्य नाम्नः संप्याङ्कं वा धारयन्ति तान् विना परेषा केनापि क्यविक्रये कर्तुं न शक्येते।

XVIII अत्र ज्ञानेन प्रकाशितव्यां यो बुद्धिविशिष्टः स पशोः संध्यां गणयतु यतः सा मानवस्य संध्या भवति सा य संध्या षट्षष्ट्यधिकषट्शतानि।

XIV

I ततः परं निरीक्षमाणेन मया मेषशावको दृष्टः स सियोनपर्वतस्योपर्यतिष्ठत्, अपरं येषां भालेषु तस्य नाम तत्पितुश्च नाम लिपितमास्ते तादृशाश्चतुश्चत्वारिंशत्सहस्राधिका लक्षलोकस्तेन सार्द्धम् आसन्।

II अनन्तरं बडुतोयानां रव एव गुरुतरस्तनितस्य य रव एव ऐको रवः स्वर्गात् मयाश्रावि मया श्रुतः स रवो वीणावादनानां वीणावादनस्य सदृशः।

III सिंहसनस्थान्तिके प्राणियतुष्टयस्य प्राचीनवर्गस्य यान्तिके ऽपि ते नवीनमेकं गीतम् अगायन् किन्तु धरणीतः परिक्रीतान् तान् यतुश्चत्वारिंशत्सहस्राधिकलक्षलोकान् विना नापरेण केनापि तद् गीतं शिक्षितुं शक्यते।

IV एमे योषितां सङ्गेन न कलङ्किता यतस्ते ऽमैथुना मेषशावको यत् किमपि स्थानं गच्छेत् तत्सर्वस्मिन् स्थाने तम् अनुगच्छन्ति यतस्ते मनुष्याणां मध्यतः प्रथमकलानीवेश्वरस्य मेषशावकस्य य कृते परिक्रीताः।

V तेषां वदनेषु यानृतं किमपि न विद्यते यतस्ते निर्दोषा ईश्वरसिंहासनस्थान्तिके तिष्ठन्ति।

VI अनन्तरम् आकाशमध्येनोड्डीयमानो ऽपर ऐको दूतो मया दृष्टः सो ऽनन्तकालीयं सुसंवाहं धारयति स य सुसंवाहः सर्वज्जातीयान् सर्ववंशीयान् सर्वभाषावादिनः सर्वदेशीयांश्च पृथिवीनिवासिनः प्रति तेन घोषितव्यः।

VII स उर्यैःस्वरेणोदं गदति यूयमीश्वराद् बिभीत तस्य स्तवं कुरुत य यतस्तदीयविचारस्य दृष्ट उपातिष्ठत् तस्माद् आकाशमण्डलस्य पृथिव्याः समुद्रस्य तोयप्रस्रवणानाञ्च स्रष्टा युष्माभिः प्रणम्यतां।

VIII તત્પશ્ચાદ્ દ્વિતીય એકો દૂત ઉપસ્થાયાવદત્ પતિતા પતિતા સા મહાબાબિલ્ યા સર્વજાતીયાન્ સ્વકીયં વ્યભિચારરૂપં ક્રોધમદમ્ અપાયયત્।

IX તત્પશ્ચાદ્ તૃતીયો દૂત ઉપસ્થાયોચ્ચૈરવદત્, યઃ કશ્ચિત તં શશું તસ્ય પ્રતિમાઞ્ચ પ્રણમતિ સ્વભાલે સ્વકરે વા કલકું ગૃહ્ણાતિ ચ

X સો ડપીશ્વરસ્ય ક્રોધપાત્રે સ્થિતમ્ અમિશ્રિતં મદત્ અર્થત ઈશ્વરસ્ય ક્રોધમદં પાસ્યતિ પવિત્રદૂતાનાં મેષશાવકસ્ય ચ સાક્ષાદ્ વહ્નિગન્ધકયો ર્યાતનાં લપ્સ્યતે ચા

XI તેષાં યાતનાયા ધૂમો ડનન્તકાલં યાવદ્ ઉદ્ભમિષ્યતિ યે ચ પશું તસ્ય પ્રતિમાઞ્ચ પૂજયન્તિ તસ્ય નામ્નો ડકું વા ગૃહ્ણન્તિ તે દિવાનિશં કઞ્ચન વિરામં ન પ્રાપ્સ્યન્તિ।

XII યે માનવા ઈશ્વરસ્યાજ્ઞા યીશૌ વિશ્વાસઞ્ચ પાલયન્તિ તેષાં પવિત્રલોકાનાં સહિષ્ણુતયાત્ર પ્રકાશિતવ્યાં।

XIII અપરં સ્વર્ગાત્ મયા સહ સમ્ભાષમાણ એકો રવો મયાશ્રાવિ તેનોક્તં ત્વં લિખ, ઇદાનીમારભ્ય યે પ્રભૌ મિચ્યન્તે તે મૃતા ધન્યા ઇતિ; આત્મા ભાષતે સત્યં સ્વશ્રમેભ્યસ્તૈ વિરામઃ પ્રાપ્તવ્યઃ તેષાં કર્મ્માણિ ચ તાન્ અનુગચ્છન્તિ।

XIV તદનન્તરં નિરીક્ષમાણેન મયા શ્વેતવર્ણ એકો મેઘો દૃષ્ટસ્તન્મેઘારૂઢો જનો માનવપુત્રાકૃતિરસ્તિ તસ્ય શિરસિ સુવર્ણકિરીટં કરે ચ તીક્ષણં દાત્રં તિષ્ઠતિ।

XV તતઃ પરમ્ અન્ય એકો દૂતો મન્દિરાત્ નિર્ગત્યોચ્ચૈઃસ્વરેણ તં મેઘારૂઢે સમ્ભાષ્યાવદત્ ત્વયા દાત્રં પ્રસાર્ય શસ્યચ્છેદનં ક્રિયતાં શસ્યચ્છેદનસ્ય સમય ઉપસ્થિતો યતો મેદિન્યાઃ શસ્યાનિ પરિપક્કાનિ।

XVI તતસ્તેન મેઘારૂઢેન પૃથિવ્યાં દાત્રં પ્રસાર્ય પૃથિવ્યાઃ શસ્યચ્છેદનં કૃતં।

XVII અનન્તરમ્ અપર એકો દૂતઃ સ્વર્ગસ્થમન્દિરાત્ નિર્ગતઃ સો ડપિ તીક્ષણં દાત્રં ધારયતિ।

XVIII અપરમ્ અન્ય એકો દૂતો વેદિતો નિર્ગતઃ સ વહેરધિપતિઃ સ ઉચ્ચૈઃસ્વરેણ તં તીક્ષણદાત્રધારિણં સમ્ભાષ્યાવદત્ ત્વયા સ્વં તીક્ષણં દાત્રં પ્રસાર્ય મેદિન્યા દ્રાક્ષાગુચ્છચ્છેદનં ક્રિયતાં યતસ્તત્કૃલાનિ પરિણતાનિ।

XIX ततः स दूतः पृथिव्यां स्वदात्रं प्रसार्य पृथिव्या द्राक्षाङ्गलच्छेदनम् अकरोत् तत्कलानि येश्वरस्य क्रोधस्वरूपस्य महाकुण्डस्य मध्यं निरक्षिपत्।

XX तत्कुण्डस्थङ्गलानि य बहिर्भिर्द्वितानि ततः कुण्डमध्यात् निर्गतं रक्तं क्रोशशतपर्यन्तम् अश्वानां भलीनान् यावद् व्याप्नोत्।

XV

I ततः परम् अर्धं स्वर्गो ऽपरम् अेकम् अद्भुतं महायिह्नं दृष्टवान् अर्थतो यैर्दृष्टैरीश्वरस्य कोपः समाप्तिं गमिष्यति तान् दृष्टान् धारयन्तः सप्त दूता मया दृष्टाः।

II वह्निमिश्रितस्य कायमयस्य जलाशयस्याकृतिरपि दृष्टा ये य पशोस्तत्रप्रतिमायास्तन्नाम्नो ऽङ्गस्य य प्रभूतवन्तस्ते तस्य कायमयजलाशयस्य तीरे तिष्ठन्त ईश्वरीयवीणा धारयन्ति,

III ईश्वरदासस्य मूससो गीतं मेषशावकस्य य गीतं गायन्तो वदन्ति, यथा, सर्वशक्तिविशिष्टस्त्वं हे प्रभो परमेश्वर त्वदीयसर्वकर्माणि महान्ति याद्भुतानि या सर्वपुण्यवतां राजन् मार्गा न्याय्या ऋताश्च तो

IV हे प्रभो नामधेयात्ते को न भीतिं गमिष्यति को वा त्वदीयनाम्नश्च प्रशंसां न करिष्यति केवलस्त्वं पवित्रो ऽसि सर्वजतीयमानवाः। त्वामेवाभिप्राणंस्त्यन्ति समागत्य त्वदन्तिकं यस्मात्तव विचाराज्ञाः प्रादुर्भावं गताः किला।

V तदनन्तरं मयि निरीक्षमाणे सति स्वर्गे साक्ष्यावासस्य मन्दिरस्य द्वारं मुक्तं।

VI ये य सप्त दूताः सप्त दृष्टान् धारयन्ति ते तस्मात् मन्दिरात् निरगच्छन्। तेषां परिच्छेदा निर्मलशृङ्खलवर्णवस्त्रनिर्भिता वक्षांसि य सुवर्णशृङ्खलैर्विष्टितान्यासन्।

VII अपरं यतुर्णां प्राणिनाम् अेकस्तेभ्यः सप्तदूतेभ्यः सप्तसुवर्णकंसान् अददात्।

VIII अनन्तरम् ईश्वरस्य तेजःप्रभावकारणात् मन्दिरं धूमेन परिपूर्णं तस्मात् तैः सप्तदूतैः सप्तदृष्टानां समाप्तिं यावत् मन्दिरं केनापि प्रवेष्टुं नाशक्यता।

XVI

I ततः परं मन्दिरात् तान् सप्तदूतान् सम्भाषमाण् अेष मडारवो मयाश्रावि, यूयं गत्वा तेभ्यः सप्तकंसैभ्य ईश्वरस्य क्रोधं पृथिव्यां स्त्रावयत।

II ततः प्रथमो दूतो गत्वा स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् पृथिव्याम् अस्त्रावयत् तस्मात् पशोः कलङ्कधारिणां तत्रप्रतिभापूजकानां मानवानां शरीरेषु व्यथाजनका दृष्टव्राणां अभवन्।

III ततः परं द्वितीयो दूतः स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् समुद्रेऽस्त्रावयत् तेन स कुषापस्थशोणितश्च्युत्तभवत् समुद्रे स्थिताश्च सर्व्वे प्राणिनो मृत्युं गताः।

IV अपरं तृतीयो दूतः स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् सर्व्वे नदीषु जलप्रस्रवणेषु यास्त्रावयत् ततस्तानि रक्तमयान्यभवन्। अपरं तोयानाम् अधिपस्य दूतस्य वागियं मया श्रुता।

V वर्तमानश्च भूतश्च भविष्यंश्च परमेश्वरः। त्वमेव न्याय्यकारी यद् अेतादृक् त्वं व्यचारयः।

VI भविष्यद्वाद्दिसाधूनां रक्तं तैरेव पातितं शोणितं त्वन्तु तेभ्योऽदास्तत्पानं तेषु युज्यते।

VII अनन्तरं वेदीतो भाषमाणस्य कस्यचिद् अयं रवो मया श्रुतः, डे परेश्वर सत्यं तत् डे सर्व्वशक्तिमन् प्रभो। सत्या न्याय्याश्च सर्व्वा डि विचारज्ञास्त्वदीयकाः।

VIII अनन्तरं यतुर्थो दूतः स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् सर्व्वे सूर्य्येऽस्त्रावयत् तस्मै य वह्निना मानवान् दग्धुं सामर्थ्यम् अदायि।

IX तेन मनुष्या मडातापेन तापितास्तेषां दण्डानाम् आधिपत्यविशिष्टस्येश्वरस्य नामानिन्दन् तत्रप्रशंसार्थं मनःपरिवर्तनं नाकुर्वन्।

X ततः परं पञ्चमो दूतः स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् सर्व्वे पशोः सिंहासनेऽस्त्रावयत् तेन तस्य राष्ट्रं तिमिराच्छन्नम् अभवत् लोकाश्च वेदनाकारणात् स्वरसना अदृश्यता।

XI स्वकीयव्यथाव्रणकारणाय स्वर्गस्थम् अनिन्दन् स्वक्रियात्प्यश्च मनांसि न परावर्तयन्।

XII ततः परं षष्ठी दूतः स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् सर्व्वं कुराताप्यो मडानटे डस्रावयत् तेन सूय्योद्यदिश आगमिष्यतां राज्ञां मार्गसुगमार्थं तस्य तोयानि पर्य्यशुष्यन्।

XIII अनन्तरं नागस्य वदनात् पशो र्वदनात् मिथ्याभविष्यद्वादिनश्च वदनात् निर्गच्छन्तस्त्रयो डशुयय आत्मानो मया दृष्टास्ते मण्डूकाकाराः।

XIV त आश्चर्य्यकर्मकारिणो भूतानाम् आत्मानः सन्ति सर्व्वशक्तिमत ईश्वरस्य मडादिने येन युद्धेन भवितव्यं तत्कृते कृत्स्नजगतो राज्ञाः संग्रहीतुं तेषां सन्निधिं निर्गच्छन्ति।

XV अपरम् एभिर्भाषया डर्म्मगिदोनामकस्थने ते सडुगृहीताः।

XVI पश्याडं यैरवद् आगच्छामि यो ज्ञनः प्रबुद्धस्तिष्ठति यथा य नग्नः सन् न पर्य्यटति तस्य लज्जा य यथा दृश्या न भवति तथा स्ववासांसि रक्षति स धन्यः।

XVII ततः परं सप्तमो दूतः स्वकंसे यद्यद् अविद्यत तत् सर्व्वम् आकाशे डस्रावयत् तेन स्वर्गीयमन्दिरमध्यस्थसिंहासनात् मडारवो डयं निर्गतः समाप्तिरभवदिति।

XVIII तदनन्तरं तडितो रवाः स्तनितानि याभवन्, यस्मिन् काले य पृथिव्यां मनुष्याः सृष्टास्तम् आरभ्य याद्दङ्गलाभूमिकम्पः कदापि नाभवत् ताद्गुं भूकम्पो डभवत्।

XIX तदानीं मडानगरी त्रिभाण्डा ज्ञाता भिन्नज्ञातीयानां नगराणि य न्यपतन् मडाबाबिल् येश्वरेण स्वकीयप्रयाण्डकोपमदिरापात्रदानार्थं संस्मृता।

XX द्वीपाश्च पलायिता गिरयश्चान्तडिताः।

XXI गगनमण्डलाय मनुष्याणाम् उपर्य्यैकैकद्रोणपरिमितशिलानां मडावृष्टिरभवत् तस्त्रिणावृष्टेः क्लेशात् मनुष्या ईश्वरम् अनिन्दम् यतस्तज्ज्ञातः क्लेशो डतीव मडान्।

XVII

I तदनन्तरं तेषां सप्तकंसधारिणां सप्तदूतानाम् अेक आगत्य मां सम्भाष्यावदत्, अत्रागच्छ, मेदिन्या नरपतयो यया वेश्यया साद्धं व्यभियारकर्म कृतवन्तः,

II यस्या व्यभियारमदेन य पृथिवीनिवासिनो मत्ता अभवन् तस्या
बहुतोयेषूपविष्टाया महावेश्याया दृष्टम् अहं त्वां दर्शयामि।

III ततो ऽहम् आत्मनाविष्टस्तेन दूतेन प्रान्तरं नीतस्तत्र
निन्दानामभिः परिपूर्णा सप्तशिरोभिर्दशशृङ्गैश्च विशिष्टं सिन्दूरवर्णं
पशुमुपविष्टा योषिदेका मया दृष्टा।

IV सा नारी कृष्णलोहितवर्णा सिन्दूरवर्णाञ्च परिच्छ्रष्टं धारयति
स्वर्णमणिमुक्ताभिश्च विभूषितास्ति तस्याः करे धृष्टार्द्धद्रव्यैः
स्वव्यभियारज्जातमलैश्च परिपूर्णा अेकः सुवर्णमयः कंसो विद्यते।

V तस्या भाले निगूढवाक्यमिदं पृथिवीस्थवेश्यानां घृण्यक्रियाणाञ्च
माता महाबाबिलिति नाम लिपितम् आस्ते।

VI मम दृष्टिगोचरस्था सा नारी पवित्रलोकाणां रुधिरेण यीशोः
साक्षिणां रुधिरेण य मत्तासीत् तस्या दर्शनात् ममातिशयम्
आश्चर्यज्ञानं जातं।

VII ततः स दूतो माम् अवदत् कुतस्तवाश्चर्यज्ञानं जायते?
अस्या योषितस्तद्ग्राहणस्य सप्तशिरोभिर्दशशृङ्गैश्च युक्तस्य पशोश्च
निगूढभावम् अहं त्वां ज्ञापयामि।

VIII त्वया दृष्टो ऽसौ पशुरासीत् नेदानीं वर्तते किन्तु रसातलात्
तेनोदितव्यं विनाशश्च गन्तव्यः। ततो येषां नामानि जगतः सृष्टिकालम्
आरभ्य ञ्जवनपुस्तके लिपितानि न विद्यन्ते ते पृथिवीनिवासिनो भूतम्
अवर्तमानमुपस्थास्यन्तञ्च तं पशुं दृष्ट्वाश्चर्यं भंस्यन्ते।

IX अत्र ज्ञानयुक्तया बुद्ध्या प्रकाशितव्यां तानि सप्तशिरांसि तस्या
योषित उपवेशनस्थानस्वरूपाः सप्तगिरयः सप्त राजानश्च सन्ति।

X तेषां पञ्च पतिता अेकश्च वर्तमानः शेषश्चाद्याप्यनुपस्थितः स
यद्योपस्थास्यति तदापि तेनाल्पकालं स्थातव्यं।

XI यः पशुरासीत् किन्त्विदानीं न वर्तते स अेवाष्टमः, स सप्तानाम्
अेको ऽस्ति विनाशं गमिष्यति या।

XII त्वया दृष्टानि दशशृङ्गाण्यपि दश राजानः सन्ति, अद्यापि तै
राज्यं न प्राप्तं किन्तु मुहूर्त्तमेकं यावत् पशुना साद्धं ते राजान एव प्रभुत्वं
प्राप्स्यन्ति।

XIII ત એકમન્ત્રણા ભવિષ્યન્તિ સ્વકીયશક્તિપ્રભાવૌ પશવે દાસ્યન્તિ ચા

XIV તે મેષશાવકેન સાદ્ધ્નં યોત્સ્યન્તિ, કિન્તુ મેષશાવકસ્તાન્ જૅષ્યતિ યતઃ સ પ્રભૂનાં પ્રભૂ રાજાં રાજા યાસ્તિ તસ્ય સક્ષિન્નો ડધ્યાહૂતા અભિરુચિતા વિશ્વાસ્થાશ્ચા

XV અપરં સ મામ્ અવદત્ સા વેશ્યા યત્રોપવિશતિ તાનિ તોયાનિ લોકા જનતા જાતયો નાનાભાષાવાદિનશ્ચ સન્તિ

XVI ત્વયા દૃષ્ટાનિ દશ શૃંગાણિ પશુશ્ચમે તાં વેશ્યામ્ ઋતીયિષ્યન્તે દીનાં નગ્નાઞ્ચ કરિષ્યન્તિ તસ્યા માંસાનિ ભોક્ષ્યન્તે વહ્નિના તાં દાહયિષ્યન્તિ ચા

XVII યત ઈશ્વરસ્ય વાક્યાનિ યાવત્ સિદ્ધિં ન ગમિષ્યન્તિ તાવદ્ ઈશ્વરસ્ય મનોગતં સાધયિતુમ્ એકાં મન્ત્રણાં કૃત્વા તસ્મૈ પશવે સ્વેષાં રાજ્યં દાતુઞ્ચ તેષાં મનાંસીશ્વરેણ પ્રવર્તિતાનિ

XVIII અપરં ત્વયા દૃષ્ટા યોષિત્ સા મહાનગરી ચા પૃથિવ્યા રાજામ્ ઉપરિ રાજત્વં કુરુતે

XVIII

I તદનન્તરં સ્વર્ગાદ્ અવરોહન્ અપર એકો દૂતો મયા દૃષ્ટઃ સ મહાપરાક્રમવિશિષ્ટસ્તસ્ય તેજસા ચ પૃથિવી દીપ્તા

II સ બલવતા સ્વરેણ વાયમિમામ્ અઘોષયત્ પતિતા પતિતા મહાબાબિલ્, સા ભૂતાનાં વસતિઃ સર્વ્વેષામ્ અશુચ્યાત્મનાં કારા સર્વ્વેષામ્ અશુચીનાં ઘૃણ્યાનાઞ્ચ પક્ષિણાં પિઞ્જરશ્ચાભવત્

III યતઃ સર્વ્વજાતીયાસ્તસ્યા વ્યભિચારજાતાં કોપમદિરાં પીતવન્તઃ પૃથિવ્યા રાજાનશ્ચ તયા સહ વ્યભિચારં કૃતવન્તઃ પૃથિવ્યા વાણિજશ્ચ તસ્યાઃ સુખભોગબાહુલ્યાદ્ ધનાઢ્યતાં ગતવન્તઃ

IV તતઃ પરં સ્વર્ગાત્ મયાપર એષ રવઃ શ્રુતઃ, હે મમ પ્રજાઃ, ચૂયં યત્ તસ્યાઃ પાપાનામ્ અંશિનો ન ભવત તસ્યા દણ્ડૈશ્ચ દણ્ડયુક્તા ન ભવત તદર્થં તતો નિર્ગચ્છતા

V યતસ્તસ્યાઃ પાપાનિ ગગનસ્પર્શાન્યભવન્ તસ્યા અઘર્મક્રિયાશ્ચેશ્વરેણ સંસ્મૃતાઃ

VI परान् प्रति तथा यद्दृष्टं व्यवहृतं तद्भूत् तां प्रति व्यवहृत, तस्याः कर्माणां द्विगुणकृतानि तस्यै दत्त, यस्मिन् कंसे सा परान् मद्यम् अपाययत् तमेव तस्याः पानार्थं द्विगुणमद्येन पूरयत्।

VII तथा यात्मश्लाघा यश्च सुभभोगः कृतस्तयो द्विगुणौ यातनाशोकौ तस्यै दत्त, यतः सा स्वकीयान्तःकरणे वदति, राज्ञीवद् उपविष्टाडं नानाथा न य शोकवित्।

VIII तस्माद् द्विवस अेकस्मिन् मारीदुर्भिक्षशोयनैः, सा समाप्नोष्यते नारी ध्यक्ष्यते वह्निना य सा; यद् विचाराधिपस्तस्या बलवान् प्रभुरीश्वरः,

IX व्यभियारस्तया सार्द्धं सुभभोगश्च यैः कृतः, ते सर्व्व अेव राज्ञानस्तदाडधूमदर्शनात्, प्ररोदिष्यन्ति वक्षांसि याडनिष्यन्ति बाडुभिः।

X तस्यास्तै र्यातनाभीते दूरे स्थित्वेदमुच्यते, डा डा बाबिल् मडास्थान डा प्रभावान्विते पुरि, अेकस्मिन् आगता दडडे विचाराज्ञा त्वदीयडा।

XI मेदिन्या वणिजश्च तस्याः कृते रुदन्ति शोयन्ति य यतस्तेषां पण्यद्रव्याणि केनापि न क्रीयन्ते।

XII इलतः सुवर्णरौप्यमणिमुक्ताः सूक्ष्मवस्त्राणि कृष्णलोडितवासांसि पट्टवस्त्राणि सिन्दूरवर्णवासांसि यन्दनादिकाष्ठानि गुण्णन्तेन मडाडकाष्ठेन पित्तललौडाभ्यां मर्मरप्रस्तरेण वा निर्मितानि सर्व्वविधपात्राणि।

XIII त्वगेला धूपः सुगन्धिद्रव्यं गन्धरसो द्राक्षारसस्तैलं शस्ययूर्णं गोधूमो गावो भेषा अश्वा रथा दासेया मनुष्यप्राणाश्चैतानि पण्यद्रव्याणि केनापि न क्रीयन्ते।

XIV तव मनोडभिलाषस्य इलानां समयो गतः, त्वत्तो दूरीकृतं यद्यत् शोभनं भूषणं तव, कदायन तद्दुदेशो न पुन लप्स्यते त्वया।

XV तद्विडेतारो ये वणिजस्तया धनिनो ज्ञातास्ते तस्या यातनाया भयाद् दूरे तिष्ठन्तो रोदिष्यन्ति शोयन्तश्चेदं गदिष्यन्ति।

XVI ङा ङा मङ्गलपुरि, त्वं सूक्ष्मवस्त्रैः कृष्णलोडितवस्त्रैः सिन्धूरवर्णवासोभिश्चाय्छादिता स्वर्णमणिमुक्ताभिरलङ्कृता यासीः,

XVII किन्त्वेकस्मिन् दण्डे सा मङ्गलसम्पद् लुप्तल अपरं पोतानां कर्णधाराः समूङ्गल्लोका नाविकाः समुद्रव्यवसायिनश्च सर्वे

XVIII दूरे तिष्ठन्तस्तस्या दण्डस्य धूमं निरीक्षमाणा उच्यैः स्वरेण वदन्ति तस्या मङ्गलनगर्याः किं तुल्यं?

XIX अपरं स्वशिरःसु मृत्तिकां निक्षिप्य ते रुदन्तः शोयन्तश्चोच्यैः स्वरेणोदं वदन्ति ङा ङा यस्या मङ्गलपुर्यां बाहुल्यधनकारणात्, सम्पत्तिः सञ्चिता सर्वैः सामुद्रपोतनायकैः, अेकस्मिन्नेव दण्डे सा सम्पूर्णाच्छिन्नतां गतल

XX ङे स्वर्गवासिनः सर्वे पवित्राः प्रेरिताश्च ङे ङे भाविवादिनो यूयं कृते तस्याः प्रदर्षता युष्माकं यत् तथा सार्द्धं यो विवाहः पुराभवत् दण्डं समुचितं तस्य तस्यै व्यतरदीश्वरः॥

XXI अनन्तरम् अेको बलवान् दूतो बृङ्गल्लत्पेषणीप्रस्तरतुल्यं पाषाणमेकं गृहीत्वा समुद्रे निक्षिप्य कथितवान्, ँदृङ्गल्लप्रकाशेन बाबिल् मङ्गलनगरी निपातयिष्यते ततस्तस्या उद्देशः पुन न लप्स्यते।

XXII वल्लडीवादिनां शब्दं पुन न श्रोष्यते त्वयि गाथाकानाञ्च शब्दो वा वंशीतूर्यादिवादिनां शिल्पकर्म्मकरः को ऽपि पुन न द्रक्ष्यते त्वयि पेषणीप्रस्तरध्वानः पुन न श्रोष्यते त्वयि।

XXIII दीपस्यापि प्रभा तद्गतं पुन न द्रक्ष्यते त्वयि न कन्यावरयोः शब्दः पुनः संश्रोष्यते त्वयि यस्मान्मुष्याः पृथिव्या ये वणिग्जस्तेऽभवन् तवा यस्माद्य ज्ञातयः सर्वा मोडितास्तव मायया।

XXIV भाविवादिपवित्राणां यावन्तश्च ङता भुवि सर्वेषां शोणितं तेषां प्राप्तं सर्वं तवान्तरैः॥

XIX

I ततः परं स्वर्गस्थानां मङ्गलज्जताया मङ्गलशब्दो ऽयं मया श्रूतः, भूत परेश्वरं धन्यम् अस्मदीयो य ँश्वरः। तस्याभवत् परित्राणां प्रभावश्च पराङ्गमः।

II વિચારાજ્ઞાશ્ચ તસ્યૈવ સત્યા ન્યાય્યા ભવન્તિ ચા યા સ્વવેશ્યાક્રિયાભિશ્ચ વ્યકરોત્ કૃત્સ્નમેદિનીં। તાં સ દર્શિતવાન્ વેશ્યાં તસ્યાશ્ચ કરતસ્તથા। શોણિતસ્ય સ્વદાસાનાં સંશોધં સ ગૃહીતવાન્।

III પુનરપિ તૈરિદમુક્તં યથા, બ્રૂત પરેશ્વરં ધન્યં યન્નિત્યં નિત્યમેવ ચા તસ્યા દાહસ્ય ધૂમો ડસૌ દિશમૂર્દ્ધ્વમુદ્દેષ્યતિ।

IV તતઃ પરં યતુર્વિંશતિપ્રાચીનાશ્ચત્વારઃ પ્રાણિનશ્ચ પ્રણિપત્ય સિંહાસનોપવિષ્ટમ્ ઈશ્વરં પ્રણમ્યાવદન્, તથાસ્તુ પરમેશશ્ચ સર્વૈરેવ પ્રશસ્યતાં।

V અનન્તરં સિંહાસનમધ્યાદ્ એષ રવો નિર્ગતો, યથા, હે ઈશ્વરસ્ય દાસેયાસ્તદ્ભક્તાઃ સકલા નરાઃ। યૂયં ક્ષુદ્રા મહાન્તશ્ચ પ્રશંસત વ ઈશ્વરં।

VI તતઃ પરં મહાજનતાયાઃ શબ્દ ઇવ બહુતોયાનાઞ્ચ શબ્દ ઇવ ગૃહરતસ્તનિતાનાઞ્ચ શબ્દ ઇવ શબ્દો ડયં મયા શ્રુતઃ, બ્રૂત પરેશ્વરં ધન્યં રાજત્વં પ્રાપ્તવાન્ યતઃ। સ પરમેશ્વરો ડસ્માકં યઃ સર્વશક્તિમાન્ પ્રભુઃ।

VII કીર્તયામઃ સ્તવં તસ્ય દૃષ્ટાશ્ચોલ્લાસિતા વયાં યન્મેષશાવકસ્યૈવ વિવાહસમયો ડભવત્। વાગદતા ચાભવત્ તસ્મૈ યા કન્યા સા સુસન્નિજતા।

VIII પરિધાનાય તસ્યૈ ચ દત્તઃ શુભ્રઃ સુચેલકઃ।

IX સ સુચેલકઃ પવિત્રલોકાનાં પુણ્યાનિ તતઃ સ મામ્ ઉક્તવાન્ ત્વમિદં લિખ મેષશાવકસ્ય વિવાહભોજ્યાય યે નિમન્ત્રિતાસ્તે ધન્યા ઇતિ। પુનરપિ મામ્ અવદત્, ઇમાનીશ્વરસ્ય સત્યાનિ વાક્યાનિ।

X અનન્તરં અહં તસ્ય ચરણયોરન્તિકે નિપત્ય તં પ્રણન્તુમુદ્યતઃ। તતઃ સ મામ્ ઉક્તવાન્ સાવધાનસ્તિષ્ઠ મૈવં કુરુ યીશોઃ સાક્ષ્યવિશિષ્ટૈસ્તવ ભ્રાતૃભિસ્ત્વયા ચ સહદાસો ડહં ઈશ્વરમેવ પ્રણમ યસ્માદ્ યીશોઃ સાક્ષ્યં ભવિષ્યદ્વાક્યસ્ય સારં।

XI અનન્તરં મયા મુક્તઃ સ્વર્ગો દૃષ્ટઃ, એકઃ શ્વેતવર્ણો ડશ્વો ડપિ દૃષ્ટસ્તદાઝઢો જનો વિશ્વાસ્યઃ સત્યમયશ્ચૈતિ નામ્ના ખ્યાતઃ સ યાથાર્થ્યેન વિચારં યુદ્ધઞ્ચ કરોતિ।

XII તસ્ય નેત્રે ડગ્નિશિખાતુલ્યે શિરસિ ચ બહુકિરીટાનિ વિદ્યન્તે તત્ર તસ્ય નામ લિખિતમસ્તિ તમેવ વિના નાપરઃ કો ડપિ તન્નામ જાનાતિ।

XIII स रुधिरमग्नेन परिच्छेदेनाच्छादित ईश्वरवाद्येन धृतिनाम्नाभिधीयते या

XIV अपरं स्वर्गस्थसैन्यानि श्वेताश्चाद्भानि परिहितनिर्मलश्वेतसूक्ष्मवस्त्राणि यत्नूत्वा तमनुगच्छन्ति।

XV तस्य वक्त्राद् अकस्तीक्ष्णः अङ्गो निर्गच्छति तेन अङ्गेन सर्वज्जातीयास्तेनाघातितव्याः स यत्नूत्वा तान् यारयिष्यति सर्वशक्तिमत ईश्वरस्य प्रयत्नोपरसोत्पाद्यकद्राक्षाकुण्डे यद्यत् तिष्ठति तत् सर्वं स एव पदाभ्यां पिनष्टि।

XVI अपरं तस्य परिच्छेद उरसि यत्नूत्वा राज्ञां राज्ञा प्रभूनां प्रभुश्चेति नाम निमित्तमस्ति।

XVII अनन्तरं सूर्यो तिष्ठन् अको दूतो मया दृष्टः, आकाशमध्य उडुयमानान् सर्वान् पक्षिणः प्रति स उच्यैः स्वरेणोदं घोषयति, अत्रागच्छत।

XVIII ईश्वरस्य महाभोज्ये मिलत, राज्ञां क्व्याणि सेनापतीनां क्व्याणि वीराणां क्व्याण्यश्वानां तदाद्भानाञ्च क्व्याणि दासमुक्तानां क्षुद्रमहतां सर्वेषामेव क्व्याणि यत्नूत्वाभिर्भक्षितव्यानि।

XIX ततः परं तेनाश्चाद्भजेन तदीयसैन्यैश्च सार्द्धं युद्धं कर्तुं स पशुः पृथिव्या राज्ञानस्तेषां सैन्यानि यत्नूत्वागच्छन्तीति मया दृष्टं।

XX ततः स पशुर्धृतो यश्च मिथ्याभविष्यद्भक्ता तस्यान्तिके चित्रकर्माणि कुर्वन् तैरेव पञ्चङ्गधारिणस्तत्रतिमापूजकांश्च भ्रमितवान् सोऽपि तेन सार्द्धं धृतः। तौ यत्नूत्वागच्छन्विलितहृदं श्रुवन्तौ निक्षिप्तौ।

XXI अवशिष्टाश्च तस्याश्चाद्भजेन वक्त्रनिर्गतअङ्गेन हताः, तेषां क्व्यैश्च पक्षिणः सर्वे तृप्तिं गताः।

XX

I ततः परं स्वर्गाद् अवरोडन् अको दूतो मया दृष्टस्तस्य करे रमातलस्य कुञ्जिका महाशृङ्खलश्रैर्कं तिष्ठतः।

II अपरं नागोऽर्थतः यो वृद्धः सर्पोऽपवाद्यः शयतानश्चास्ति तमेव धृत्वा वर्षसहस्रं यावद् भद्रवान्।

III अपरं रसातले तं निक्षिप्य तद्गुपरि द्वारं रुद्ध्वा मुद्राङ्कितवान् यस्मात् तद् वर्षसङ्घं यावत् सम्पूर्णं न भवेत् तावद् भिन्नजातीयास्तेन पुनर्न भ्रमितव्याः। ततः परम् अल्पकालार्थं तस्य मोयनेन भवितव्यं।

IV अनन्तरं मया सिंहासनानि दृष्टानि तत्र ये जना उपाविशन् तेभ्यो विचारमारो ऽदीयत; अनन्तरं यीशोः साक्ष्यस्य कारणाद् ईश्वरवाक्यस्य कारणास्य येषां शिरश्छेदनं कृतं पशोस्तदीयप्रतिमाया वा पूजा यैर्न कृता भाले करे वा कलङ्को ऽपि न धृतस्तेषाम् आत्मानो ऽपि मया दृष्टाः, ते प्राप्तञ्जुवनास्तद्बर्षसङ्घं यावत् प्रीष्टेन सार्द्धं राजत्वमकुर्वन्।

V किन्त्वविशिष्टा मृतजनास्तस्य वर्षसङ्घस्य समाप्तेः पूर्वं ज्वनं न प्रापन्।

VI अेषा प्रथमोत्थितिः। यः कश्चित् प्रथमाया उत्थितेर्गंशी स धन्यः पवित्राश्च तेषु द्वितीयमृत्योः को ऽप्यधिकारो नास्ति त ईश्वरस्य प्रीष्टस्य य याञ्जका भविष्यन्ति वर्षसङ्घं यावत् तेन सङ्घे राजत्वं करिष्यन्ति या

VII वर्षसङ्घे समाप्ते शयतानः स्वकारातो मोक्ष्यते।

VIII ततः स पृथिव्याश्चतुर्दिक्षु स्थितान् सर्वजातीयान् विशेषतो जूष्ठाभ्यान् माजूष्ठाभ्यांश्च सामुद्रसिकतावद् बहुसंख्यकान् जनान् भ्रमयित्वा युद्धार्थं संग्रहीतुं निर्गमिष्यति।

IX ततस्ते मेदिन्याः प्रस्थेनागत्य पवित्रलोकानां दुर्गं प्रियतमां नगरीञ्च वेष्टितवन्तः किन्त्वीश्वरेण निक्षिप्तो ऽग्निराकाशात् पतित्वा तान् प्रादितवान्।

X तेषां भ्रमयिता य शयतानो वह्निगन्धकयो ह्रिदे उर्थतः पशुभिर्व्याभविष्यद्वादी य यत्र तिष्ठतस्तत्रैव निक्षिप्तः, तत्रान्तकालं यावत् ते दिवानिशं यातनां भोक्ष्यन्ते।

XI ततः शुक्लम् अकं मडासिंहासनं मया दृष्टं तद्गुपविष्टो ऽपि दृष्टस्तस्य वदन्तिकाद् भूनभोमण्डले पलायेतां पुनस्ताभ्यां स्थानं न लब्धं।

XII अपरं क्षुद्रा मडान्तश्च सर्वे मृता मया दृष्टाः, ते सिंहासनस्यान्तिके ऽतिष्ठन् ग्रन्थाश्च व्यस्तीर्यन्त ज्वनपुस्तकाभ्यम्

अपरम् अेकं पुस्तकमपि विस्तीर्णा तत्र ग्रन्थेषु यद्यत् लिपितं तस्मात् मृतानाम् अेकैकस्य स्वक्रियानुयायी विचारः कृतः।

XIII तदानीं समुद्रेण स्वान्तरस्था मृतजनाः समर्पिताः, मृत्युपरलोकाभ्यामपि स्वान्तरस्था मृतजनाः समर्पिताः, तेषाञ्चैकैकस्य स्वक्रियानुयायी विचारः कृतः।

XIV अपरं मृत्युपरलोकौ वह्निरुदे निक्षिप्तौ, अेष अेव द्वितीयो मृत्युः।

XV यस्य कस्यचित् नाम ज्ठवनपुस्तके लिपितं नाविद्यत स अेव तस्मिन् वह्निरुदे न्यक्षिप्यता।

XXI

I अनन्तरं नवीनम् आकाशमण्डलं नवीना पृथिवी य मया दृष्टे यतः प्रथमम् आकाशमण्डलं प्रथमा पृथिवी य लोपं गते समुद्रो ऽपि ततः परं न विद्यते।

II अपरं स्वर्गाद् अवरोहन्ती पवित्रा नगरी, अर्थतो नवीना यिश्शालमपुरी मया दृष्टा, सा वराय विभूषिता कन्धेव सुसज्जितासीत्।

III अनन्तरं स्वर्गाद् अेष महारवो मया श्रुतः पश्यायं मानवैः सार्द्धम् ईश्वरस्यावासः, स तैः सार्द्धं वत्स्यति ते य तस्य प्रजा भविष्यन्ति, ईश्वरश्च स्वयं तेषाम् ईश्वरो भूत्वा तैः सार्द्धं स्थास्यति।

IV तेषां नेत्रेभ्यश्चाश्रूणि सर्वाणीश्वरेण प्रमाक्ष्यन्ते मृत्युरपि पुनर्न भविष्यति शोकविलापकलेशा अपि पुनर्न भविष्यन्ति, यतः प्रथमानि सर्वाणि व्यतीतिनि।

V अपरं सिंहासनोपविष्टो जनोऽवदत् पश्याहं सर्वाणि नूतनीकरोमि पुनरवदत् लिप्य यत एमानि वाक्यानि सत्यानि विश्वास्यानि य सन्ति।

VI पन मम अेवदत् समाप्तं, अहं कः क्षश्च, अहम् आदिरन्तश्च यः पिपासति तस्मा अहं ज्ठवनदायिप्रस्रवणस्य तोयं विनामूल्यं दास्यामि।

VII यो जयति स सर्वेषाम् अधिकारी भविष्यति, अहञ्च तस्येश्वरो भविष्यामि स य मम पुत्रो भविष्यति।

VIII किन्तु भीतानाम् अविश्वासिनां घृणयानां नरहन्तृणां वेश्यागामिनां मोहकानां देवपूजकानां सर्वेषाम् अनृतवादिनाञ्चांशो वह्निगन्धकञ्ज्वलितहृदे भविष्यति, अेष अेव द्वितीयो मृत्युः।

IX अनन्तरं शेषसप्तदशैः परिपूर्णाः सप्त कंसा येषां सप्तदूतानां करेष्वसन् तेषामेक आगत्य मां सम्भाष्यावदत्, आगच्छाहं तां कन्याम् अर्थतो मेघशावकस्य भाविभार्या त्वां दर्शयामि।

X ततः स आत्माविष्टं माम् अत्युच्यं महापर्वतमेकं नीत्वेश्वरस्य सन्निधितः स्वर्गाद् अवरोहन्तीं त्रिंशत्शालमाभ्यां पवित्रां नगरीं दर्शितवान्।

XI सा ईश्वरीयप्रतापविशिष्टा तस्यास्तेजो महाधरत्नवद् अर्थतः सूर्यकान्तमणितेजस्तुल्यं।

XII तस्याः प्रायीरं बृहद् उच्यञ्च तत्र द्वादश गोपुराणि सन्ति तद्गोपुरोपरि द्वादश स्वर्गदूता विद्यन्ते तत्र य द्वादश नामान्यर्थतः छत्रायैलीयानां द्वादशवंशानां नामानि लिखितानि।

XIII पूर्वदिशि त्रीणि गोपुराणि उत्तरदिशि त्रीणि गोपुराणि दक्षिणदिशि त्रीणि गोपुराणि पश्चिमदिशि य त्रीणि गोपुराणि सन्ति।

XIV नगर्याः प्रायीरस्य द्वादश मूलानि सन्ति तत्र मेघशावाकस्य द्वादशप्रेरितानां द्वादश नामानि लिखितानि।

XV अनरं नगर्यास्तिदीयगोपुराणां तत्रप्रायीरस्य य मापनार्थं मया सम्भाषमाणास्य दूतस्य करे स्वर्णमय अेकः परिमाणदण्ड आसीत्।

XVI नगर्या आकृतिश्चतुरस्रा तस्या दैर्घ्यप्रस्थे समो ततः परं स तेग परिमाणदण्डेन तां नगरीं परिमितवान् तस्याः परिमाणं द्वादशसहस्रनल्वाः। तस्या दैर्घ्यं प्रस्थम् उच्यत्वञ्च समानानि।

XVII अपरं स तस्याः प्रायीरं परिमितवान् तस्य मानवास्त्यर्थतो दूतस्य परिमाणानुसारतस्तत् यतुश्चत्वारिंशदधिकशतहस्तपरिमितं ।

XVIII तस्य प्रायीरस्य निर्मितः सूर्यकान्तमणिभिर्नगरी य निर्मलकायतुल्येन शुद्धसुवर्णेन निर्मिता।

XIX नगर्याः प्राचीरस्य मूलानि य सर्व्वविधमडाधर्मणिभि
भूषितानि तेषां प्रथमं भित्तिमूलं सूर्य्यकान्तस्य, द्वितीयं नीलस्य,
तृतीयं ताम्रमणोः, यतुर्थं मरकतस्य,

XX पञ्चमं वैदूर्य्यस्य, षष्ठं शोणरत्नस्य, सप्तमं यन्द्रकान्तस्य, अष्टमं
गोमेदस्य, नवमं पद्मरागस्य, दशमं लशूनीयस्य, अेकादशं षेरोजस्य,
द्वादशं मर्तीष्मणेश्चास्ति।

XXI द्वादशगोपुराणि द्वादशमुक्ताभि निर्मितानि, अेकैकं गोपुरम्
अेकैकया मुक्तया कृतं नगर्या मडामार्गश्चाच्छकायवत् निर्मलसुवर्णेन
निर्मितं।

XXII तस्या अन्तर अेकमपि मन्दिरं मया न दृष्टं सतः सर्व्वशक्तिमान्
प्रभुः परमेश्वरो मेषशावकश्च स्वयं तस्य मन्दिरं।

XXIII तस्यै नगर्य्यै दीप्तिदानार्थं सूर्य्यायन्द्रमसोः प्रयोजनं नास्ति यत
ईश्वरस्य प्रतापस्तां दीपयति मेषशावकश्च तस्या ज्योतिरस्ति।

XXIV परित्राणप्राप्तलोकनिवडाश्च तस्या आलोके गमनागमने
कुर्वन्ति पृथिव्या राजानश्च स्वकीयं प्रतापं गौरवञ्च तन्मध्यम्
आनयन्ति।

XXV तस्या द्वाराणि द्विवा कदापि न रोत्स्यन्ते निशापि तत्र न
भविष्यति।

XXVI सर्व्वजातीनां गौरवप्रतापौ तन्मध्यम् आनेष्येते।

XXVII परन्त्वपवित्रं घृण्यकृद् अनृतकृद् वा किमपि तन्मध्यं न
प्रवेक्ष्यति मेषशावकस्य श्रुवनपुस्तके येषां नामानि लिपितानि केवलं त
अेव प्रवेक्ष्यन्ति।

XXII

I अनन्तरं स स्फुटिकवत् निर्मलम् अमृततीयस्य स्रोतो माम्
अउर्शयत् तद् ईश्वरस्य मेषशावकस्य य सिंहासनात् निर्गच्छति।

II नगर्या मार्गमध्ये तस्या नद्याः पार्श्वयोरमृतवृक्षा विद्यन्ते
तेषां द्वादशकुलानि भवन्ति, अेकैको वृक्षः प्रतिमासं स्वकुलं कुलति
तद्दृक्षपत्राणि यान्यजातीयानाम् आरोग्यजनकानि।

III અપરં કિમપિ શાપગ્રસ્તં પુન ન ભવિષ્યતિ તસ્યા મધ્ય ઈશ્વરસ્ય મેષશાવકસ્ય ચ સિંહાસનં સ્થાસ્યતિ તસ્ય દાસાશ્ચ તં સેવિષ્યન્તે।

IV તસ્ય વદનદર્શનં પ્રાપ્સ્યન્તિ ભાલેષુ ચ તસ્ય નામ લિખિતં ભવિષ્યતિ।

V તદાનીં રાત્રિઃ પુન ન ભવિષ્યતિ યતઃ પ્રભુઃ પરમેશ્વરસ્તાન્ દીપયિષ્યતિ તે યાનન્તકાલં યાવદ્ રાજત્વં કરિષ્યન્તે।

VI અનન્તરં સ મામ્ અવદત્, વાક્યાનીમાનિ વિશ્વાસ્યાનિ સત્યાનિ ચ, અચિરાદ્ યૈ ભવિતવ્યં તાનિ સ્વદાસાન્ જ્ઞાપયિતું પવિત્રભવિષ્યદ્વાદિનાં પ્રભુઃ પરમેશ્વરઃ સ્વદૂતં પ્રેષિતવાન્।

VII પશ્યાહં તૂર્ણમ્ આગચ્છામિ, એતદ્ગ્રન્થસ્ય ભવિષ્યદ્વાક્યાનિ યઃ પાલયતિ સ એવ ધન્યઃ।

VIII યોહનહમ્ એતાનિ શ્રુતવાન્ દૃષ્ટવાંશ્ચાસ્મિ શ્રુત્વા દૃષ્ટ્વા ચ તદર્શકદૂતસ્ય પ્રણામાર્થં તચ્ચરણયોરન્તિકે ડપતાં।

IX તતઃ સ મામ્ અવદત્ સાવધાનો ભવ મૈવં કુરુ, ત્વયા તવ ભ્રાતૃભિ ભવિષ્યદ્વાદિભિરેતદ્ગ્રન્થસ્થવાક્યપાલનકારિભિશ્ચ સહદાસો ડહાં ત્વમ્ ઈશ્વરં પ્રણામ।

X સ પુન મ્મામ્ અવદત્, એતદ્ગ્રન્થસ્થભવિષ્યદ્વાક્યાનિ ત્વયા ન મુદ્રાહ્લયિતવ્યાનિ યતઃ સમયો નિકટવર્તી।

XI અધર્માચાર ઇતઃ પરમધ્યધર્મમ્ આચરતુ, અમેધ્યાચાર ઇતઃ પરમધ્યમેધ્યમ્ આચરતુ ધર્માચાર ઇતઃ પરમપિ ધર્મમ્ આચરતુ પવિત્રાચારશ્ચેતઃ પરમપિ પવિત્રમ્ આચરતુ।

XII પશ્યાહં તૂર્ણમ્ આગચ્છામિ, એકૈકસ્મૈ સ્વક્રિયાનુયાયિફલદાનાર્થં મદાતવ્યફલં મમ સમવર્તી।

XIII અહં કઃ ક્ષશ્ચ પ્રથમઃ શેષશ્ચાદિરન્તશ્ચ।

XIV અમુતવૃક્ષસ્યાધિકારપ્રાપ્ત્યર્થં દ્વારૈ નગરપ્રવેશાર્થં ચે તસ્યાજ્ઞાઃ પાલયન્તિ ત એવ ધન્યાઃ।

XV કુક્કુરૈ મ્માયાવિભિઃ પુજ્જામિભિ નરહન્તૃભિ દેવાચ્ચકૈઃ સર્વૈરનૃતે પ્રીયમાણૈરનૃતાચારિભિશ્ચ બહિઃ સ્થાતવ્યાં।

XVI માણ્ડલીષુ યુષ્મભ્યમેતેષાં સાક્ષ્યદાનાર્થ યીશુરહં સ્વદૂતં પ્રેષિતવાન્, અહમેવ દાયૂદો મૂલં વંશશ્ચ, અહં તેજોમયપ્રભાતીયતારાસ્વરૂપઃ।

XVII આત્મા કન્યા ચ કથયતઃ, ત્વયાગમ્યતાં શ્રોતાપિ વદતુ, આગમ્યતામિતિ। યશ્ચ તૃષાર્તઃ સ આગચ્છતુ યશ્ચોચ્છતિ સ વિના મૂલ્યં જીવનદાયિ જલં ગૃહ્ણાતુ।

XVIII યઃ કશ્ચિદ્ એતદ્ગ્રન્થસ્થભવિષ્યદ્વાક્યાનિ શૃણોતિ તસ્મા અહં સાક્ષ્યમિદં દદામિ, કશ્ચિદ્ યદાપરં કિમધ્યેતેષુ યોજયતિ તર્હોશ્વરોગ્રન્થેડસ્મિન્ લિખિતાન્ દણ્ડાન્ તસ્મિન્નેવ યોજયિષ્યતિ।

XIX યદિ ચ કશ્ચિદ્ એતદ્ગ્રન્થસ્થભવિષ્યદ્વાક્યેભ્યઃ કિમપ્યપહરતિ તર્હોશ્વરો ગ્રન્થે ડસ્મિન્ લિખિતાત્ જીવનવૃક્ષાત્ પવિત્રનગરાચ્ચ તસ્યાંશમપહરિષ્યતિ।

XX એતત્ સાક્ષ્યં યો દદાતિ સ એવ વક્તિ સત્યમ્ અહં તૂર્ણમ્ આગચ્છામિ તથાસ્તુ। પ્રભો યીશો, આગમ્યતાં ભવતા।

XXI અસ્માકં પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્યાનુગ્રહઃ સર્વેષુ યુષ્માસુ વર્તતાં આમેન્।

**Sanskrit Bible (NT) in Gujarati Script
New Testament in Sanskrit Language; printed in
Gujarati Script**

copyright © 2018 SanskritBible.in

Language: Sanskrit

Contributor: SanskritBible.in

Thank you for your interest in Sanskrit Bible.

Sanskrit Bible (NT) is freely available in 22 different scripts of your choice. This edition is in Gujarati script and is based on the Sanskrit translation of the Holy Bible published by Calcutta Baptist Missionaries in 1851. Please visit SanskritBible.in to learn more about Sanskrit Bible and to download various free Christian literature.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2020-01-01

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 29 Jan 2022

e1290797-4477-53f0-873d-c9153a72fd01